

DE TIO JUNGFRURNA OCH DE HUNDRAFYRTIOFYRATUSEN JUDARNA

 God morgon! Så glad att få vara här igen i förmiddag i Herrens tjänst. Dåligt väder ute, men å, det är riktigt skönt inne. Det här är ett tillfälle då vi kan säga att det är gott att få vara inne och titta ut (eller hur?) . . . än att vara utanför och titta in.

² Sov gott i natt och känner mig mycket bättre i förmiddag. Och vi hade en underbar stund i går kväll, eller hur? En underbar stund, bara! Och det sätter jag värde på. Vi har haft . . . Mötet verkade likt det, som har varit i ett som var nere i Shreveport, nästan bara en – som om Den Helige Ande bara fortsatte att följa med. Mmm. Så vi är mycket glada och så tacksamma till Gud för Hans godhet och barmhärtighet, och för Er . . . Er människor, som överlåter Er ande åt Honom i samarbete, så att Han kan leda oss och visa oss vägen.

³ Ser Ni, om man har åhörare, som tar illa upp, vill Den Helige Ande inte ens uppenbara. Man måste ha nånting, som samarbetar. ”De var på samma plats och eniga med varandra”, och då kom det ett ljud nedfarande från Himmelen. Förstår Ni? Men då man har . . . Hur mycket jag än bad och låg dag och natt och studerade och bad inför Herren, gick ner hit, kanske med smörjelsen över mig, kom fram hit och kände den där förtrytelsen, ser Ni, Han – Han bara . . . Det bara bedrövar Honom, så att Han går bort. Han kommer inte att uppenbara någonting. Men då man går hit ner under smörjelsen och känner, att ens åhörare är under smörjelsen, det är då Den Helige Ande börjar arbeta då, och Han börjar verka och göra stora ting med oss. Så, förstår Ni?

⁴ Har inte talat med pastorn än om . . . Jag hörde *Tro, endast tro*, och så sprang jag bara in för att se – se efter vad han . . . Vad han hade funderat ut för den här förmiddagen. Broder Neville, nu skall jag föreslå Dig en sak: Jag börjar med den här lilla klassen, och om jag blir färdig omkring klockan elva, okay, då tar Du vid och börjar predika. Hur låter det? [Broder Neville svarar: ”Ja, stör inte smörjelsen, fortsatt bara!” – Utg.] Å, jag tror, att smörjelsen är här bakom, också, smörjelsen är här bakom också. Han är en . . .

⁵ Broder Neville har alltid . . . Till de främmande här, som kanske inte har varit här förut, (inte för att säga detta rakt i ansiktet på honom, men) han är en älskvärd person, har alltid varit så. Han läser alltid det där – det där . . . Lever efter det där

bibelordet ”akta den andre förmer”, alltid i Kristus och alltid *aktningsfull*. Och ända sen jag lärde känna honom, har han varit sådan, inte bara sedan han kom hit till Tabernaklet, utan ända sedan jag lärde känna honom, och det var för många år sen. Första gången jag någonsin kan minnas att jag träffade broder Neville, för att lära känna honom, gick jag för att höra honom predika en gång nere i metodistkyrkan, han. . . Nere i Howard Park för många, många år sedan. Jag antar att det är tjugo år sedan (gissar jag) eller mera, sedan jag lärde känna honom. Då. . . Och han var. . . Han har arbetat också, han har. . . Å, tills helt nyligen, tror jag, har han alltid arbetat med skogsbruk och sådant där uppe i Henryville, som han kommer ifrån och arbetat för sitt uppehälle, predikat vid sidan av. Liksom jag också har gjort i mitt liv, tills för en liten tid sedan, och så började vi där vi inte kunde göra någonting annat än detta. Så jag är glad för det. Jag är glad för vår nye Chef, eller hur, broder Neville? Jajamänsan! Jag tycker förvisso om Det! Jajamänsan, jag är bara så nöjd med Honom!

⁶ Och nu tror jag de tänker hoppa över söndagsskolans klasser. Ja. Barnens söndagsskolklass, de tänker hoppa över den, för att rummet är. . . De tog bort avbalkningarna, så församlingen bara kan gå raka vägen tillbaka.

⁷ Ikväll, nu, skall vi ha den sista stora tidsåldern, denna Laodicea. Och i går kväll tog vi Filadelfias tidsålder och kom fram till början av Laodiceas tidsålder och övergångstiden. Och så de där stora hemligheterna, som Gud började uppenbara för oss mellan de där tidsåldrarna, ”den öppna Dörren” och ”ringa kraft”, ”hållit mitt Ord”, ”har mitt Namn”. Alla de där små sakerna i det där, hur Gud på ett så underbart sätt verkliggjorde dem för oss, det är vi mycket, mycket tacksamma för.

⁸ Och glöm inte, att om det finns några besökande bland oss, som har sjuka anhöriga, ska vi ha förbön för sjuka nästa söndag, om en vecka från idag. Och det. . . Om Gud vill. Och det kommer att bli. . . Läger Ni alltid märke till, hur jag tycker om att sätta in det där ”om Gud vill”? Bibeln säger att vi skall göra så, ”om Herren vill”. Vi vet inte än, Han har aldrig sagt till mig att jag kommer att vara här, och att församlingen kommer att vara här, och att vi alla kommer att vara här, eller så. Så om det är Hans vilja, kommer vi att vara här, ser Ni. Om det inte är Hans vilja, kommer vi naturligtvis inte att vara här.

⁹ Broder Neville kommer hela tiden att annonsera det i sin radioutsändning, och andra, antar jag, brodern här och de som har radioutsändningen. Och kom då in så tidigt Ni kan på söndag förmiddag, för vi väntar oss en stor skara här som vill ha förbön, och vi vill komma in. Nå. . . Ja, låt oss se, jag. . . Om det är så här mycket folk, är det alltid bäst att ha bönekort, för de är så hoppackade, att man bara. . . Den ene knuffar den andre osv. Jag tror, att om man bara har det ordnat så, att de bara

kommer en i sänder, så gör det . . . Det motverkar förvirringen bland människorna, ser Ni.

¹⁰ Och – och sedan bara . . . Och man behöver inte ens komma fram förrän ens kort ropas upp. Bara sitta kvar där man är, om man är sjuk och känner sig dålig, och man slipper stå i en lång kö. Bara då ens kort ropas upp, då kommer man bara raka vägen fram för förbön och går ner, och en annan kommer fram, så där. Jag tycker mycket bättre om det. Jag ber vanligen pojarna att ställa fram några stolar, ifall någon mår illa medan de väntar, ropa fram några åt gången. Om de mår illa, å, låt dem bara . . . Låt dem vänta där i sin stol, tills . . . Rättare sagt, sitta i stolen tills deras nummer ropas upp, tills man kan be för dem.

¹¹ Och jag tror verkligen på gudomlig helbrägdagörelse, det är en av Bibelns stora lärosatser. Men gudomlig helbrägdagörelse innebär mer än bara gudomlig helbrägdagörelse. Den gudomliga helbrägdagörelsen säger bara att ”det finns en Gud, som kommer tillbaka”. Vad talar den gudomliga helbrägdagörelsen om? Den är panten på vår uppståndelse. Om det inte finns någon gudomlig helbrägdagörelse, då finns det inte heller någon uppståndelse, ser Ni. Och om det inte finns någon Helig Ande, som kan döpa oss nu, då finns det inget Evtigt Liv i den tillkommande världen. Bibeln säger: ”Detta är panten på vår frälsning.” Och vet Ni vad *panten* är? Det är ”handpenningen”, ser Ni. Om Du går ner och betalar . . . Säg att Du köper en bondgård, de begär tio tusen dollars för den och du betalar två tusen, det är Dina ”pantpengar”, det kallas handpenning. Om nu detta dop i Den Helige Ande är bara handpenningen på det som kommer, å, vad skall det bli då vi – då vi får hela priset? Det kommer att bli härligt!

¹² I förmiddag nu skall vi försöka knyta ihop, om Herren vill, en del av de där sakerna i . . . Mellan församlingstidsåldrarna (de där just *här* inne) finns det något som hör hemma här. *De hundrafyrtiofyra tusen, Kvarlevan, Den sovande jungfrun, Den visa jungfrun* och *Den Helige Andes Insegel, Vilddjurets märke*, alla de där sakerna just . . . Det är tidsålderns slut, och allting passar in här på samma ställe, så därför borde vi bara ha resten av vintern på oss att reda ut det här, men vi . . . Att ta Uppenbarelseboken, se hur Det hänger ihop.

¹³ La Ni någonsin märke till det? Civilisationen har förflyttat sig åt samma håll, herr Wood. Det är en . . . Detta, människan har samma sinnen, hon har sex sinnen, rättare sagt fem sinnen, som hon har haft sedan hon – sedan hon kom till jorden för sex tusen år sedan. Men just nu, på sista tiden, bara det sista lilla stycket, de sista hundra åren . . . Oj! Hon kom, på den tiden, sakta åkande i en oxvagn. Men från den där oxvagnen, på de sista hundra åren har hon gått från en oxvagn till en – en raket, som flyger nästan två tusen engelska mil i timmen. Det är så fort hon har utvecklats, från oxvagnen till raket. Och titta, det har skett under bara de

sista få åren, å, jag skulle säga inte mycket mer än för femtio år sen.

¹⁴ Då jag var en liten pojke här på Utica Pike, hade de en gammal. . . Där fanns en man vid namn Elmer Frank, som brukade bo här borta. Han var något slags advokat. Han gifte sig med en ung dam här uppe vid vägen, min far arbetade åt hennes – åt hennes far, hon hette Lusher. Och de. . . Och han hade en, nån slags bil, som hade startvev, man gick ut på sidan av den och vevade den *så här*, och den hade bara en växel. Och man hade ett stort gummibollshorn, och man tutade *så här*. Och de sa: ”Den där saken kunde komma upp i den fruktansvärda hastigheten av nitton engelska mil i timmen.” Nu för Pappa ner och hämtade sand i vagnen och – och för att ta upp den dit och tog den i säckar, så att han kunde hantera den, för att se efter om den verkligen kunde gå nitton engelska mil i timmen. Förstår Ni? Men Ni skulle ha sett vägarna, mmm, den gick bara om kring tio åt *det här* hållet och nio fram och tillbaka åt *det här* hållet. Förstår Ni? Så lägger man ihop det, fick man nitton engelska mil i timmen.

¹⁵ Jag kommer ihåg alla oss barn, Mamma tvättade oss allihop, ungefär fem stycken då, vi hängde på staketet för att lyssna efter den. Vi hörde den komma, miltals bort, långt här nere, rrrr rrrr rrrr rrrr. Alla stannade och tog rätt på sina hästar, och jag steg ur vagnen och höll dem *så här*, Ni vet. Då den där tingesten kom vägen fram, å, det var fantastiskt. Och – och jag bara tänker på det, det där var då, jag var omkring sju år, ser Ni. Hur. . . Det där var omkring 1914, och tänk bara, hur saker och ting har förändrats sedan dess! Och det är på bara de sista fyrtio åren eller så. Och titta, hon hade sex tusen år på sig att göra allt det där just här, för Bibeln säger, att hon skulle göra det på det sättet: ”I den yttersta tiden ska de springa hit och dit och kunskapen ska tillväxa.”

¹⁶ Har Ni någonsin tänkt på Nahum, då han – han såg Outer Drive i Chicago för fyra tusen år sedan? Han sa: ”De skulle knuffa sig fram på de breda vägarna.” Nu. . . Jag har varit i de gamla länderna där de hade. . . Deras gator, som i Oslo och på olika ställen, det finns knappt plats att gå där, det är bara stort nog för att kunna komma fram med en – en vagn att komma igenom deras städer. Men troligen var avståndet ungefär som härifrån bort till väggen där, bredare var inte deras gator, bara lagom för att en vagn skulle kunna komma fram på gatan. Nåväl, ser Ni, Nahum sa: ”Det var breda vägar.” Och han sa: ”De skulle fara fram som blixten”, de där vagnarna. ”Och de skulle se ut som bloss”, det är deras strålkastare. Och han sa: ”De skulle törna emot varandra”, vraken. Den där profeten höjde sig över tiden och såg långt fram där, fyra tusen år, och såg att det där skulle komma. Tänk på det! Mmm. Inspiration.

¹⁷ Men vi är vid ändens tid, vänner. Det är bara. . . Och det

är Skriften också, eftersom alla de här sakerna äger rum, alla de Skriftställen, som ligger just här i denna ändens tid, just här. Och i förmiddag tänkte jag, om Gud vill hjälpa oss, skulle vi knyta ihop de här, en del av de här sakerna, så många vi skulle kunna. Och sedan i kväll den där mäktiga sista församlingstidsåldern, Laodiceas församling, hur den tar emot sitt Budskap och sedan går vidare bort, och struntar i sitt Budskap, raka vägen in i ett ljumt tillstånd, som Gud utspyr ur Sin mun. Ser Ni, med andra ord, det gör honom illamående att ens tänka på den. ”Jag ska utspy dig ur min mun.”, sa Han.

18 Nu har jag några Bibelord nedskrivna här, som jag skulle vilja hänvisa till i förmiddag. Men jag undrar om det skulle vara alltför besvärligt för oss, om vi skulle stå upp, bara för ett ögonblick, och be?

19 Vår nåderike himmelske Fader, vi kommer igen i förmiddag på den här Sabbatsdagen. Och ute börjar regnet droppa ner och den iskalla vinden blåser, men vi är så glada att vi har tak över huvudet idag, att vi har en liten plats och fortfarande ett land, dit vi kan komma och dyrka Gud på vilket sätt vårt samvete än bjuder oss att dyrka Honom.

20 Så vi ser i Ditt Ord att detta inte kommer att vara så länge, så Fader, vi ber att Du skall smörja oss på ett särskilt sätt idag, så att vi kan få ut det bästa vi kan få av detta och bli beredda för de tider som ligger framför, då vi inte kommer att kunna göra detta. Vi vet inte hur länge till, det kan vara i veckor, månader eller år, det vet vi inte, men någon gång kommer vi inte att kunna göra så här. Så vi ber, Fader, att Du ska bevara oss under Din gudomliga ledning, och må våra tankar vara hos Dig och våra hjärtans djupa tankar vara välbehagliga i Dina ögon, å, Herre!

21 Förlåt våra synder! Vi ber om det då vi bekänner dem för Dig, att vi har syndat och förirrat oss från Vägen. Och vi är inte värdiga att kallas Dina, gör oss bara till Dina legodrängar, Herre. Så ska vi vara villiga att göra vad som helst, som Du ber oss att göra, vilken uppgift som helst, som föreläggs oss. Vi är villiga att göra det, bara Du tar emot oss i Ditt Rike, Herre, så att vi kan verka i denna mäktiga, oerhörda tid, som väntar världen.

22 Välsigna oss nu med Din Närvaro, undervisa oss genom Din Helige Ande och ta äran av vår sammankomst här! För vi ber om detta i Jesu Namn. Amen.

23 Nu skulle jag vilja, först skulle jag vilja få syn på varenda en av mina vänner här inne, som jag har lagt märke till i förmiddag. Det är så svårt här om kvällen, vår belysning är bakom de här nedhängande sakerna, och den visar inte människorna. Och det är svårt att se här ifrån talarstolen om kvällen, och det är det även på dagen. Jag ser många av våra vänner, som är utifrån olika delar av landet, som jag lättare kan känna igen dem idag än jag skulle kunna göra om kvällen. Och det är för många för att

försöka nämna alla, men jag vill att Ni ska veta att jag verkligen uppskattar Er. Och efter allt detta hårda, sårande osv., som jag har måst göra i Skriften, för att göra . . . Ta fram Sanningen. Inte vad jag ville göra, men vad Gud har skrivit ner här, att vi ska göra, ser Ni? Och då är det så. Och ändå ser jag många av mina bröder, som tillhör organisationer osv., som ännu sitter kvar hos mig, så jag sätter mycket mycket stort värde på Er. Ni . . . Må Gud alltid välsigna och hjälpa Er, det är min bön.

²⁴ Och nu . . . [Broder Stricker säger: "Broder Branham!" – Utg.] Ja, broder. ["Om jag kan få församlingens tillåtelse att tala å allas vägnar här, så vill vi att Du ska veta att vi uppskattar Dig."] Tack, broder Stricker! ["Och vi älskar Dig."] Tack, broder Stricker! ["Och vi ber om nåd att få gå igenom de saker, som Du kanske måste gå igenom, så att vi kan få stå vid Din sida."] Tack, broder Stricker! [Församlingen säger "Amen!" – Utg.] Tack, församling, det är mycket vackert av Er att säga så. Jag uppskattar det mycket högt.

²⁵ Någon sa igår kväll någonting om . . . Jag tror det var broder Fred som ringde mig och berättade om synen eller drömmen, som någon broder hade, som berättade det strax innan han for i går kväll, såg någon stå på jordens rundning och ett svart moln rullade efter. Jag vet att han är ute efter mig. Men det där . . . Bara så länge som . . . Han – han kommer inte att kunna göra det förrän Gud är färdig, och då – då jag – jag . . . Tiden är inne för mig att gå då. Så . . .

²⁶ Men jag tänker på det här att aldrig vara "stor". Nej, det vill jag inte vara, ser Ni. Men jag tänker på *Livets Psalm*:

Alla de stora människors liv påminner oss (Titta, vad Paulus gjorde, vad Irenaeus gjorde, vad Luther gjorde, vad Wesley gjorde, eller vad den helige Martin gjorde och vad de gjorde!)

Alla de stora människors liv påminner oss
Att vi kan förädla våra liv.
Då vi skiljas lämna efter oss
Fotspår i tidens sand.

Fotspår, som kanske någon annan
Som seglar över Livets stora allvar (För sedan jag är borta, ser Ni, och gått vidare)
Någon förlorad, skeppsbruten broder (får tag i en av de här böckerna och läser den)
Då han ser dem får mod igen. (Så är det.)

Så låt oss då arbeta och göra,
Av hjärtat för vilken . . . som helst (Jag tycker om det där, gör inte Ni det?)

Var inte som oskäliga, drivna djur (som man
måste driva till det.)

Utan var en hjälte i striden! (Jag – jag tycker
om det där.)

27 Nu brukade vår lille broder, George, ha den där, som han
tyckte om. Jag hade den vid hans begravning. Vi brukade . . . Jag
satt och citerade *Livets Psalm*, Ni vet, och han satt och citerade
Att gå över gränsen. Förstår Ni? Och Ni har hört den:

Solnedgång och aftonstjärna,
Och en klar kallelse till mig!
Och må det inte bli någon suckan vid gränsen,
Då jag far ut till sjöss. (Ni har hört den många
gångar.)

För allt utanför rörs av tid och rum,
Floderna kan bära mig långt iväg,
Men jag hoppas få se min Lots ansikte mot
ansikte
Då jag har gått över gränsen. (Jag är säker på,
att han gjorde det, då han gick över gränsen.)

28 Och så . . . Och då är min:

Att skiljas lämnar efter mig
Fotspår i tidens sand,
Så andra, då de ser dem, kan komma efter,
Fatta mod och fortsätta att gå.

29 För en stor dag kommer Jesus att komma (och det är det, som
vi kommer att studera i förmiddag), det kommer att vara över,
alltsammans, då.

30 Nu tänkte jag, att i förmiddag, för att vi inte kommer att
kunna göra det i de här budskapen om församlingarna . . . Nu
kan det hända, om Herren vill, att jag snart kanske har en liten
mötesserie om *Den sanna och falska församlingen*, hela vägen
från 1 Mosebok, ta det igenom Bibeln, och vi ska bre ut det ända
ner igenom Uppenbarelseboken. Båda de församlingarna, precis
vad de kommer att göra. Och sedan kanske en dag, då vi . . . Om
Herren vill, får vi kyrkan byggd så, att man får litet större plats
att sitta . . . Ni skulle bli förvånade över hur många som har ringt
och sagt så. De kör bara förbi, och ser, att det är alldeles fullsatt,
så de bara fortsätter, ser Ni. Och så . . . Vi har inte plats.

31 Och kanske om som- . . . Sommartid, då det är hett väder
eller någonting, då vi tar högskolans idrottshall eller någonting,
det skulle vara trevligt, för att ta Uppenbarelseboken då, eller
någonting, eller Daniels Bok och Uppenbarelseboken och knyta
ihop det, så vi kunde få det.

32 Nu kom vi aldrig in på det judiska folket. Judarna var . . .

33 Som jag sa nu, på 1500-talets mörka tid, då det katolska
prästerskapet etablerade sig och förenade kyrkan med staten,

det där var "efter tusenårsriket". De tyckte att de var – att de absolut var i tusenårsriket, för kyrkan hade fått sin ställföreträdare, en som var lik Kristus, som satt på en tron. Och det skulle förena kyrkan och staten, allt hade blivit bra, så att "Det stora Tusenårsriket hade börjat." Det tror de fortfarande. Men det är villfarelse. För Tusenårsriket kan inte komma, kan inte upprättas, utan Kristi tillkommelse.

³⁴ Det är Kristus, som upprättar tusenårsriket, Han är framgångens Son, och då Han kommer, då blir det tusen år. Och då det sker, kommer Bortryckelsen, Församlingen kommer att fara upp, och så kommer Kristus tillbaka. Och kom nu ihåg, att då . . . För vad är nästa sak vi väntar på? Församlingens Bortryckelse.

³⁵ Förväxla nu inte Församlingens bortryckelse med Domen vid den vita Tronen! För vid Församlingens bortryckelse blir det ingen dom, ser Ni, den har Ni redan mött här nere. Det är riktigt: "För de som är i Kristus är fria från domen." Jesus sa: "Den som hör mina ord och tror på Honom som sände mig, har evigt liv och ska aldrig komma i domen utan har övergått från döden till livet."

³⁶ Hur gör vi det? Vi kommer in i Kristus och döps in i en och samma Kropp, 1 Kor. 12, "En enda Kropp." Vi döps in i Jesu Kristi Kropp, och Gud har redan dömt den Kroppen. Han skulle inte kunna ställa oss inför rätta igen, för Han har redan dömt den Kroppen. Och genom Kristi tillåtelse och nåd infogar Han oss i Sig själv, 1 Kor. 12: "Genom samma ende Ande är vi alla döpta in i denna enda Kropp, och fria från alla domar, för Han har redan utstått Domarna." Å, är Ni inte så tacksamma för Honom? Han tog domarna åt oss. Ingen dom mer! Men de, som vägrar att komma in i Honom, denna Kropp, den mystiska Kroppen . . . Hur kommer vi in i Den? Genom handskakning? Nej. Genom medlemskort? Nej. Genom något slags vattendop? Nej. "Genom en enda Ande, Den Helige Ande, döps vi alla in i den Kroppen!"

³⁷ Kom nu ihåg, att vi ska ta itu med det där på skarpen i förmiddag! Antingen är man med i den Kroppen eller utanför den där Kroppen, ingenting halvvägs däremellan. Det finns inga ganska bra kristna. Och – och det . . . Antingen är man en kristen eller också inte en kristen. Det finns ingen svart-vit fågel, ingen full-nykter människa. Det kan man inte få. Antingen är man en kristen eller inte en kristen. Antingen är man i Kristus eller utanför Kristus.

³⁸ Det här kan nu se ut som undervisning. Jag är inte . . . Jag är långt ifrån att vara någon lärare. Men undervisning är skärande, det är en särskild gåva i – i Kristi Kropp. Först finns där apostlar, och så profeter, sedan lärare och evangelister, pastorer, fem predikantgåvor i Kroppen. Och undervisning är en av Andens gåvor. Nu måste jag bara knoga på med det jag kan se är rätt

och försöka förmedla det till människorna och studera och ställa samman Skriftställena nu. Men det är bara i Kristus, Kristi Kropp ska kännas igen.

³⁹ Nu handlar de första tre kapitlen i Uppenbarelseboken om Församlingen. Hedningar, judar, etiopier, afrikaner, alla slags människor i världen tillhör Hedningarna, som denna Kropp består av. Svarta, vita, bruna, allting, det är en bukett av blommor, och det är riktigt, som Gud lägger på Sitt altare, och den består av alla nationer, stammar, tungomål och folk.

⁴⁰ Men då man nu har lämnat 3:e kapitlet (Församlingstidsåldrarna här), kommer Gud tillbaka och tar upp judarna, Församlingen visar sig inte mer under den tidsåldern. Det är judarna. Och Gud handlar inte med judarna som individer, Han handlar med Israel som nation, alltid som nation.

⁴¹ Det var så någon fick till det här om dagen. Jag har – jag har fått en massa brev om det där, *Hybridreligion*, som jag fällde en anmärkning om borta i . . . Bibeln säger, att ett utomäktenskapligt barn, som kallades "horunge", inte kunde komma in i Herrens församling förrän efter tio generationer, vilket skulle bli fyrahundra år, som ett utomäktenskapligt barn inte kunde komma in i Herrens församling. Det var så illa den där korsningen var. Det var en kvinna, som lät en annan man leva tillsammans med sig för att få till ett barn, så att det där barnet var en bastard, inte barn till sin far utan till någon annan man. Förstår Ni? Och det var så ont inför Gud, att det tog tio generationer att någonsin avla ut det igen, inför Gud.

⁴² Men det där har ingenting med den här tidsåldern att göra. Man har en ny Födelse nu. De . . . De hade bara en födelse på den tiden, det var den faktiska sexuella fortplantningen. Vi har den här nya födelsen nu, som är den andliga, som avlar ut allt, som ska bort. Och vi är nya skapelser i Kristus Jesus, pånyttfödda av Guds Ande. Nya skapelser! Ifråga om det där ordet *skapelse*, om några av Er fina forskare här, som förstår. (Om Ni inte gör det, kan Ni slå upp det.) *Skapelse* kommer från det grekiska ordet för "en ny skapelse". Å, på samma sätt som man är en skapelse här, född sexuellt, är man då en ny skapelse, född från Himmelen. Av . . . I Guds nya skapelse av en ny människa. Ny skapelse, vid Födelsen. Men det måste vara en födelse, precis liksom den naturliga födelsen är nödvändig. Den andliga födelsen är precis lika nödvändig som den naturliga födelsen.

⁴³ Ett ungt par kan gifta sig och säga: "Vår förste lille pojke, vi ska kalla honom för 'John'." Om han aldrig föds, är John aldrig här. Det är alltsammans. Samma sak, man kanske . . . Hur många mytiska idéer man än bygger upp om Himmelen, hur härlig den är, om man inte föds på nytt, kommer man inte att vara där. Det är alltsammans, ser Ni. Det måste bara vara på det viset, för det

måste vara en Födelse. Gud har lagt ner Sina lagar och allting fungerar i enlighet med Hans lagar. Förstår Ni?

⁴⁴ I fråga om dessa, nu, så finns det en kvarleva av judar, som ska bli frälst. Och vi ska ta dem först, för det placeras. . . Det finns nu alltid tre klasser av människor alltid, hela tiden. Och behåll. . . Kom ihåg dem, det är: den – den troende, den låtsastroende och den otroende. Alla de där tre. Och det finns en jude, som är förkastad, för att vi skulle få en chans, det finns en ljum församling, och det finns en Ande-fylld församling.

⁴⁵ En gång var Charlie Bohanon president för. . . Rättare sagt direktör för Public Service Companys södra distrikt, då jag arbetade åt dem. Då studerade jag bara Skriften som pojke. Och han sa: "Billy, vem som helst. . ." Han sa: "Johannes måste ha ätit rödpeppar och fått en mardröm där ute på – på Patmos-ön."

⁴⁶ Jag sa: "Herr Bohanon, Ni borde inte ha sagt det där." Han var min chef, min förman.

Han sa: "Nåväl, vem i hela världen skulle kunna förstå Det Där?"

Jag sa: "Det är förstått. Det kommer att förstås, då Den Helige Ande är färdig att uppenbara Det." Det är riktigt.

⁴⁷ Och han sa: "Oj, oj!" Han sa: "Jag försökte läsa Det, och min pastor försökte läsa Det", sa han, "vi kom i en sådan förfärlig klämma." Han sa: "Vi hade Bruden stående på Sinai berg." Förstår Ni? Och han sa: "Så fick vi Bruden tillsammans med draken, som sprutade vatten ur sin mun för att förklara krig mot kvarlevan av kvinnans säd. Vi hade Bruden uppe i Himmelen. Alla tre på samma gång."

Jag sa: "Det där är utan andlig förståelse." Förstår Ni?

Han sa: "Tjaa, där är de, alla på. . . De tre på samma gång."

⁴⁸ Jag sa: "Ja, min herre, men det var inte så, de var placerade. Ser Ni, Ni kallade de hundrafyrtiofyrtusen för 'Bruden', vilket de inte var. De var judarna. Och den, som draken sprutade vatten ur sin mun för att förklara krig mot, var kvarlevan, de som var kvar av kvinnans säd, som höll buden och hade Jesu vittnesbörd. Och Bruden var i Härligheten." Förstår Ni?

⁴⁹ De hundrafyrtiofyrtusen, 14:e kapitlet i Uppenbarelsboken, stod där på Sinai berg, (Det är exakt sant.) Och hade sin Faders Namn på sin panna. Det är exakt riktigt. Juden, återstoden av judarna.

⁵⁰ Och sedan kom draken här, det romerska prästerskapet. (Då Församlingen själv hade blivit borttryckt, var i Härligheten vid Bröllopsmåltiden i tre och ett halvt år.) Så draken, ser Ni, *draken* är alltid "Rom", den röde draken. För att nu försäkra Er om det, i – i Uppenbarelsboken 12 var draken vred på kvinnan, som skulle bära fram Gossebarnet, som skulle styra alla nationerna med en järnspira, och han sprutade vatten ur sin mun och. . .

Eller – rättare sagt för att förklara krig mot återstoden av säden. Men den röde draken, han stod först framför den här kvinnan. Och så fort kvinnan skulle till att föda det här Barnet, tänkte han uppsluka detta Barn, så fort Han lät Det komma fram. Vem stod nu framför den israelitiska församlingen (kvinnan Israel) för att uppsluka hennes Barn (Jesus) så fort det var fött? Rom! Herodes utfärdade en kungörelse om att – att envar skulle döda vartenda barn från två års ålder och mindre, det blev en slakt, som dödade alla de hebreiska barnen i hela landet. Precis samma sak, som Farao gjorde för att fånga Moses, som var förebilden till Honom, slaktade alla barnen och missade honom. Å – å – å – å, Gud vet, hur Han ska gömma dem.

⁵¹ Å, är Ni inte glada, för att Ni är gömda? Å, ett gömställe! Bibeln säger: "För Du måste räkna dig själv som död och ha Ditt liv i Kristus, gömt i Kristus och beseglat av Den Helige Ande." Djävulen skulle inte kunna finna dig, ens om han måste. Han skulle bara inte kunna göra det, ser Du. Du är gömd i Kristus! Räkna Er själva som döda! Så är Era liv gömda i Kristus, gömda i Gud genom Kristus, och beseglade av Den Helige Ande.

⁵² Nu var den här återstoden den sovande jungfrun, nu. Så att han sprutade vatten ur sin mun för att förklara krig mot kvarlevan av kvinnans säd. Vad är nu en kvarleva? Där måste man nu få ihop de här förebilderna nu. Det finns en församling, som är en *naturlig* församling.

⁵³ Jag ska . . . Kanske jag kan rita ut det här och göra det litet enklare. Broder Neville, om jag nu tar upp en del av Din tid, så var snäll och förlåt mig! [Broder Neville säger: "Amen. Jag har ingen." – Utg.]

⁵⁴ Där är nu . . . Kom nu ihåg, att där är vad? Den otroende, jag ska sätta "OT" där, otroende, och det är syndaren. Och här är en annan, som är en formell, jag ska sätta "FO", den formella församlingen. Och så finns här den andra, vilken är den frälsta församlingen "FR", den frälsta församlingen. Håll nu dem i minnet hela tiden!

⁵⁵ I den här frälsta församlingen finns det nu två klasser, i den här församlingen just *här* och just *här*, som förebildades av Kristus: en av dem var en sovande jungfru, och den andra hade Olja i lampan. Ni nu – Ni allesammans . . . Hur många kommer ihåg berättelsen? Vi ska komma fram till den om bara en minut.

⁵⁶ Först nu, innan vi gör det, ska vi gå till de hundrafyrtiofyrausen, i Uppenbarelseboken 7, så att det verkligen kan bli förstått. Nu måste Ni komma ihåg det här. Och Ni, som antecknar det, Uppenbarelseboken 7.

⁵⁷ Låt oss bara liksom ta oss tid! (Och – och Ni – Ni kommer inte att döpa förrän – förrän . . . Efter mötet i förmiddag, all right.) Vi ska . . . Jag ska försöka att lägga min klocka här uppe och ge akt på vad klockan är, så vi kan komma ut. Nu har vi – vi har

omkring nästan två timmar nu, och Herren hjälpe oss att få det här studiet!

... efter de här sakerna . . .

⁵⁸ Nu, vi . . . 6:e kapitlet handlar om den – om den vita hästen, vilken var Den Helige Ande, som gick ut som segrare, för att segra. Sedan kom den blekgula hästen, Döden, och Dödsriket följde den. Och var och en av de där ryttarna på hästarna.

⁵⁹ ”Efter de här sakerna” nu, efter den här stora förstörelsen. Den som först gick ut över jorden, var Den Helige Ande, ”som segrare och för att segra”. Sedan kom den där i den stora hungersnödens tid, ”ett mått vete för en silverpenning, två mått korn för en silverpenning, osv., men skada inte min Olja och mitt Vin!” Och sedan vidare ner, tills Han öppnade de här – de här inseglen.

... efter de här sakerna såg jag fyra änglar stå i jordens fyra hörn och hålla fast de fyra vindarna . . . så att de inte skulle blåsa på jorden eller på havet, eller . . . något träd.

Och jag såg en annan ängel komma ner från öster, som hade den levande Gudens sigill, och han ropade med hög röst till de fyra änglarna, åt vilka det var . . . skada . . . det var givet att skada havet och jorden,

och sade: ”Skada inte jorden eller havet eller . . . träden, förrän vi har tecknat vår Guds tjänare med insegel på deras panna!”

⁶⁰ Kom nu ihåg, att tjänarna alltid har varit . . . Guds tjänare är juden. Abraham var Hans tjänare. Hedningen är ingen tjänare, det är en Brud, det är en son. Det här är sonen, det är Församlingen. Judarna är tjänarna. Å, om man bara kunde . . . Om vi bara hade tid till att reda ut de där orden! Många gånger gör jag det där i rummet, tar det hela vägen genom hänvisningarna och slår upp det. Judarna är en tjänare. Om jag står här och tar upp hela tiden med ”en tjänare”, kommer jag inte fram till de andra punkterna, ser Ni. Så kom bara ihåg det, följ det där genom Bibeln, så ska Ni finna, att juden är Guds tjänare.

⁶¹ Vilken vacker parallell vi skulle kunna dra här, om vi vill gå tillbaka till Hesekiel 4 och där finna, att Han sa: ”Har någonting sådant här skett förut?” Han såg på de höga murarna, och då han gjorde det, såg han de styggelser, som begicks i staden. Och där gick . . . Fyra män kom fram med slaktvapen. Och de gick ut för att slakta allting genom Jerusalems stad.

⁶² Och innan han . . . Då de gick för att slakta, stannade de, de stoppades, för det kom en Annan, som var vitklädd, med en skrivares bläckhorn (Hur många har någonsin läst det där?) vid sin sida, Hesekiel 4. Den som hade detta skrivarens bläckhorn vid sin sida, klädd i vitt, han sa: ”Gå inte in i staden, slakta

ingenting, förrän man först har satt insegel på Guds tjänare på deras panna!” Och Han gick ut och Han beseglade, till och med de små barnen och allting, står det, och beseglade dem.

⁶³ Och sedan gick dessa med slaktvapnen in, fyra av dem kom, gick in och förstörde absolut allting, hade inget förbarmande. De slaktade män, kvinnor, barn och allting, som inte hade det här inseglet, som den här förste mannen med skrivarens bläckhorn hade beseglat. Och de stora . . .

⁶⁴ Det där var nu på den tiden efter vår Herre, då Han varnade dem för det i Matteus 24, om att ”Då Ni får se Jerusalem omringat av krigshäror, så låt inte . . . Kom inte ner från hustaket, och låt inte den, som är ute på marken komma tillbaka och hämta sin mantel, utan gå till Judéen!” Josephus skriver om det där, och hur de flydde. Och de enda, som kom undan, var de, som hade tagit emot Herren Jesu Ord. Och då de såg krigshärarna omringa, och Titus år 96 e. Kr., då de såg Titus omringa Jerusalems murar och sydde in dem allesammans där, de åt gräset av träden . . . De åt barken av träden, de åt gräset av marken, de kokade absolut varandras barn och åt dem. De svälte ut dem, bara stängde in dem där, och till sist störtade de in där och slaktade dem, tills blodet rann ut ur porten, som en – liksom en bassäng som tömdes, strömmar av blod rann ut ur porten. De brände upp templet, rev ner murarna, och det står där ända tills denna dag.

⁶⁵ Och Omars moské uppfördes, där templet stod. Och Jesus talade om det där i Matteus 24, Han sa: ”Då Ni ser förödelsens styggelse stå på den heliga platsen, som profeten Daniel talade och sa om det,” sedan står det inom parentes, han sa: ”(den som läser det, han må förstå det)”. Ser Ni: ”Då Ni ser den här styggelsen, smutsfläcken Omars moské, stå där den heliga platsen en gång stod.” Och idag står moskén där, exakt där den heliga platsen var, precis på templets plats. Den muhammedanska moskén står liksom Jesus sa, att den skulle göra, ja, som Daniel sa, att den skulle göra, och Jesus bekräftade det, att den skulle så göra.

⁶⁶ Ge akt på de där profeterna, och hur Gud där förutsäger de där sakerna, broder, det borde få håret att resa sig bak på våra nackar att veta, att vi är vid ändens tid. Vi är vid änden! Det finns ingenting kvar. Alla de här sakerna sker precis liksom Han sa, att de skulle, å, det borde uppmuntra oss, få oss att göra oss redo. Han sa, Jesus varnade oss, sa: ”Då Ni ser de här sakerna ske”, liksom vi talar om, sa Han, ”så lyft upp Era huvuden, Er återlösning närmar sig.”

⁶⁷ Och vad skulle det göra oss för gott, om vi vann hela världen? Vi kommer ju att förlora den i alla fall. Vi – vi kan inte vinna på det viset. Det finns bara en enda vinning, det är genom Kristus. Ta Kristus, då måste Du vinna. Du måste bryta upp härifrån. Du kan få bryta upp, innan det här mötet är slut, Du kan få bryta

upp, innan solen går ner ikväll, Du kan st- . . . Gå bort innan den går upp imorgon, innan nästa söndag kan Du vara borta, vi allesammans. Vi vet inte, när vi får gå, men man vet, att man måste gå. Så är det inte dåraktigt att uppskjuta det? Man – man vandrar omkring, man – man flirtar med döden.

⁶⁸ Liksom den gamla slädåkningen. De brukade sätta sig på en släde och åka runt den här saken, se efter hur nära de kunde komma. Och helt plötsligt, innan de visste om det, åkte de nerför backen. Och det är precis så man gör, åker bara runtomkring. Man vet inte, vilken minut någonting kommer att bringa en ur fattningen, och man är borta. Hjärtstillestånd, bilolycka, precis vad som helst händer, och man är död. Och då ligger ens eviga bestämmelseort framför en. Tänk på det, min vän!

⁶⁹ ”Då Ni nu ser förödelsens styggelse stå på den heliga platsen.” Då, på den tiden då Titus kom, sedan Jesus nu hade gått bort, var Den Helige Ande den där mannen med bläckhornet vid sin sida. Och Han gick igenom Jerusalem och satte ett märke på människorna. Och nu vill jag, att Du ska lägga märke till en sak, församlingsmedlem. Och Du hävdar, att Du har Den Helige Ande? Han sa: ”Besegla inte någon av dem, utom de som suckar och gråter över styggelserna, som begås i staden!” Var är nu någon så betungad ifråga om världen nu och förhållandena?

⁷⁰ Tja, ”Jag är metodist, jag är baptist, presbyterian, så vad gör det för skillnad?”, säger de.

⁷¹ Å, inte den där ständiga bördan för de förlorade, den där ljuvligheten. Låt aldrig någonting stiga upp och sätta bitterhet i Din själ! Hur illa vem som helst någonsin behandlar Dig, eller vad som helst, gör aldrig det! Gör Dig inte skyldig till att låta det där sätta sig fast i Din själ! Det kommer att bedröva bort Den Helige Ande ifrån Dig. Det kommer det förvisso.

⁷² Jag kommer ihåg, att jag sa någonting här för två eller tre år sedan, som var fel. Det var advokater, som ringde mig, och jag gick och . . . Min hustru satt där. Jag hade . . . Mitt huvud, sände . . . Kände som om det skulle gå löst, och jag – jag gick bakåt. Och de – de ringde på telefonen och sa: ”Säg till honom att komma ner i eftermiddag!”

Och Meda sa: ”Det är advokaterna.”

Jag smög mig utanför dörren, jag sa: ”Säg honom, att jag inte är här!”

Hon sa: ”Bill!”

Och jag sa: ”Säg honom, att jag inte är här just nu.” Och jag gick ut.

⁷³ Så kom jag dit ut och mådde riktigt dåligt och kom tillbaka. Och hon sa det till honom. Jag såg, att det sårade henne.

⁷⁴ Jag for ut för att be för . . . Det var en man, som kom in hit, som hade ett litet sjukt barn. Och precis då jag började lägga min

hand på det där lilla barnet för att be för det, sa Någoting till mig: "Du är en hycklare." Förstår Ni? "Du vet, vad Du gjorde."

⁷⁵ Och jag sa: "Sir, jag är inte värdig till att be för Ert lilla barn. Ser Ni, Den Helige Ande är bedrövad i mig, och det är ingen idé, att jag lägger mina händer på det lilla barnet. Vänta bara, tills jag har gått och ställt någoting tillrätta!"

⁷⁶ Jag for ner och berättade . . . Berättade det för min advokat, jag sa: "Jag – jag gjorde fel."

Han sa: "Jag trodde, att Ni var ute."

Jag sa: "Nej." Jag sa: "Det var en . . . Jag fick min hustru till att säga någoting, som var fel." Jag sa: "Jag är – jag är ledsen, jag – jag – jag menade inte att göra så där." Jag sa: "Vill Ni förlåta mig för det?"

Och bad hustrun att förlåta mig för det.

⁷⁷ Sedan for jag tillbaka dit upp till Green's Mill, det var i juli. Å, det var riktigt stilla i skogen, och jag hade varit i grottan hela eftermiddagen och bett. Och jag gick och ställde mig på klippan där ute, och jag kunde titta långt bort över kullarna, och det var så vackert med löv och allting, bara stillhet, någonstans omkring klockan fem, sex på eftermiddagen, om sommaren. Ingenting, det hade varit riktigt lugnt, en het dag. Och jag sa: "Himmelske Fader, Moses, Du ställde honom på klippan en gång, och Du gick förbi." Jag sa: "Om du förlåter mig för det där onda jag gjorde, skulle du bara kunna gå förbi igen och låta mig se Dig?" Och precis borta till vänster om mig på sidan av kullen började en liten virvelvind blåsa riktigt lätt i löven, den kom raka vägen ner vid sidan av mig så där och passerade rätt ner genom skogen. Jag bara grät som ett litet barn.

⁷⁸ Jag for ner tillbaka, jag sa: "Jag vet, att min synd är mig förlåten, nu." Förstår Ni?

⁷⁹ Ser Du, håll alla bitterhetens rötter ute ur Dig! Förstår Du? Vad vem som helst än gör mot Dig, låt . . . Ha bara Gud därinne, som kommer att hålla allting ont borta ifrån Dig!

⁸⁰ Dessa kristna, som nu hade Kristi varning, ge nu akt på en förebild till saken vi talar om i förmiddag! Dessa kristna, som hade den där varningen, de tog sig ut ur Jerusalem, för de visste, att det höll på att ske.

⁸¹ Ge nu akt på församlingsmedlemmarna, den sortens människor, som gick i kyrkan, bara gick in i församlingen, de sa allesammans: "Å, det kommer krigshärrar, det blir krig, det kommer krig, låt oss nu gå in i Herrens hus och be!" Men de var för sent ute. Det gjorde ingen nytta alls, ser Ni.

⁸² Men de här lärjungarna, de gav akt på varningen och visste, vad Jesus sa, och de kom undan. (Historikerna sa, att: "De, som kallades 'kannibaler'," de sa, att "de åt kroppen av – av den här mannen vid namn 'Jesus', som brukade hela dem." Ser Ni, de tog

nattvarden. De . . . Han visste inte vad det var, ser Ni, för han var en köttslig man, ingen troende, och bara historiker. Och han . . .) Och de undkom vreden, som kom över jorden.

⁸³ Och nu, ser Ni, då förstördes hela Jerusalem. Det där, nu . . . Det här är nu fullkomligt en motsvarighet till Uppenbarelsboken 7. Se upp nu! Från den tiden, då Titus belägrade Jerusalem, har det i hela världen inte funnits någon tid, då hela världen gick till krig, förrän 1914. Lyssna nu noga! Det var nu här, som Mr. Rutherford tog miste, det är jag säker på, just här. Se nu noga upp!

Och efter de här sakerna såg jag en annan ängel stå . . . fyra änglar stå vid jordens fyra hörn, (Det är att stå så här, vid jordens fyra hörn.) och höll fast jordens fyra vindar, (Nu vet ju vem som helst, vad vindar betyder i Bibeln, vindar är "krig, stridigheter", djävulen är kraften, luftens furste, ser Ni.) . . . och höll fast de fyra vindarna, så att de inte skulle blåsa över jorden eller havet . . .

Och . . . en annan ängel, som kom ner från öster (därför Jesus kommer att komma) och hade den levande Gudens sigill, i sin handflata, i sin hand, och han ropade med hög röst till de fyra änglarna, som skulle förstöra världen, och sa, åt vilka det var givet att skada havet och jorden,

Och sa: "Skada inte jorden eller havet, inte heller träden, förrän vi har tecknat vår Guds tjänare med insegel på deras panna!"

⁸⁴ Nu har Gud inte någon tid, Hans är Evigheten. Vi mäter med tider, det enda vi känner till är tum och kvadrater och engelska mil osv. Gud är Evighet, ingen början eller slut. Ser Ni, Han är – Han är Evig.

⁸⁵ År 1914, nu, marscherade hela världen in i Tyskland till ett världskrig, det är riktigt, hela världen till ett världskrig. Och la Ni märke till det? Det var förvisso någonting underligt.

⁸⁶ Jag vill, att min gode vän, som sitter här, broder Woods far, ska få det här klart för sig. Ser Ni, de var . . . Han är ett omvänt Jehovas Vittne, ser Ni.

⁸⁷ Och så detta, då, de marscherade till krig allesammans. Man kommer väl ihåg det, år 1914. Är det nu inte underligt (Just i *The Decline of the World's War*, jag har dess volymer, i volym två, omkring sidan fyrtiofyra) att de inte vet, än i denna dag, vem som stoppade det där kriget. Kejsar Wilhelm sa, att han aldrig utfärdade någonting sådant. Men helt plötsligt stoppade det, och ingen vet varför. De stred, här kom . . . fram till fronten, och de . . . kom allesammans: "Alltsammans var över, kriget var slut." Och de hade redan undertecknat ett fredsfördrag, utan att veta, vad som skedde.

⁸⁸ Naturligtvis tog nu det där en dag eller två att reda ut allt det där. De visste det inte, men låt oss lägga in det och få tag i höjdpunkterna! Det var Gud, som stoppade det för att uppfylla Sitt Ord! Där är den där Ängeln, som stoppade det. De där Änglarna gick ut med ett slaktvapen (Vad?) för att förstöra hela världen, och en annan Ängel sa: ”Vänta en minut! Gör inte så där, vi måste teckna dessa vår Guds tjänare med ett insegel på deras panna först!”

⁸⁹ Det där var just vid pingstväckelsens utbrott, vid 1906, 1914, där någonstans. Hur många av Er vet det? Finns det någon gammal pingstvän här inne, som kommer ihåg de dagarna där? Visst. Då det där, på den där tidiga tiden, då Den Helige Ande just började falla och människor började ta emot Den Helige Ande och tala i tungor och be för de sjuka osv., just då det började ske, eller precis mellan de här två tidsåldrarna här. Just då den bröt in, var Församlingen äkta. Sedan började pingstvännerna skapa samfund, Assemblies of God och Church of God osv. och gick bort in i sina ismer precis liksom de är idag. Så det är . . . Vi är vid slutet av tidsåldern, ser Ni. Allt går mot slutet, allting rasar raka vägen ner mot änden här.

⁹⁰ Ifråga om de här, nu, de fyra . . . Lägg märke till att det stoppade den – den elfte november, klockan elva på dagen. Den elfte månaden på året, den elfte dagen i månaden och den elfte timmen på dagen. Kommer Ni så ihåg, vad Jesus sa om det? ”En gick in i vingården för att arbeta vid en viss tid, en fick en penning, och den nästa gick”, de var elfte timmens människor. Var det där riktigt? Där är de, elfte timmens människor. Det har hållits tillbaka. Nu håller det på att bli tid för dem att komma in, och de samlas, de där judarna, som en nation. De var utspridda över hela världen, långt nere i Iran och på olika ställen, där de aldrig ens visste, att Jesus var på jorden, aldrig visste någonting om ett Nytt Testamente eller någonting.

⁹¹ Och nu kan man titta i tidskrifterna *Look* och *Life* osv., som visar bilderna av dem, då de kommer tillbaka. Sa inte Jesus det: ”Då Ni ser fikonträdet knoppas” ? Judarna har alltid varit fikonträdet. ”Denna generation ska inte förgå, förrän alla de här sakerna går i uppfyllelse.” Och nu är de redan tillbaka, redan en nation, har redan sina egna pengar och sin egen flagga och är erkända i F. N., de är en nation. Hon har bosatt sig! Hon är redo! Redo för vad, nu då? Beseglandet av Israels hundrafyrtiofyratusen. (Vi ska komma tillbaka till det, nu, om bara en minut.) De där judarna, inte Wall Street-gruppen, som alltid har fuskat och stulit och allting annat, jag menar riktiga judar, oskyldiga, sanna judar, som håller Guds bud där nere.

⁹² Nu håller de riktiga judarna på att samlas i Palestina igen, och precis exakt det som profeten sa. Då Ismael och Isak var i luven på varandra och alltid slogs, förutsa han, att de skulle finnas där i den yttersta tiden, och där sitter de. Ismael just

här och omkring ett kvarter här, och där är Isak, och båda två (muhammedaner och judar) strider mot varandra i ett ingenmans-land.

⁹³ För att nu se efter, om det här Budskapet, som vi har, har att göra med det eller inte. Precis samma timme som Israel skrevs in för att bli en nation, det var precis samma timme, precis samma dag, precis samma månad, allting annat. Jag var vid Green's Mill i Indiana, då den där Ängeln uppenbarade Sig för mig och sände ut mig på fältet med Det Här. Sedan Han hade mött mig nere vid floden och talat om för mig, vad som skulle äga rum, gav Han mig uppdraget elva år senare, vid samma timme som Israel skrevs in som nation. Det hör ihop alltsammans.

⁹⁴ Ser Ni, Herrens Ängel är på jorden nu, ser Ni, Han går omkring och ställer allting i ordning för Herrens tillkommelse. Och det är samma Änglar, som hörde synden, då de gick ner till Sodom, och de hade funnit . . . De sa: "Vi har kommit ner för att se efter, om de här sakerna är så, som vi har hört."

⁹⁵ Kommer Ni ihåg det? Och en Ängel gick ner till . . . (En stannade hos Abraham, den Utvalde.) Sodom var *här* nere, och Lot var i Sodom, och två Änglar gick dit ner och predikade för dem och förde ut den där pyttelilla gruppen, den sovande jungfrun. Förstår Ni? All right. (Men den ene Ängeln stannade hos Abraham.) De här Änglarna predikade *här* nere, en modern Billy Graham osv., drog ut dem.

⁹⁶ Men Ängeln, som stod hos Abraham, hade ryggen mot tältet, och Han sa: "Abraham, var är Din hustru, Sara?" Hur kunde Han veta, att hon var gift, han var gift? Och hur kunde Han veta, att han hade en hustru? Och hur kunde Han veta hans namn, att hennes namn var Sara? Han sa: "Hon är i tältet, bakom Dig."

⁹⁷ Han sa: "Nåväl, jag har gett Dig ett löfte." "Jag", Ni ser, vem den Ängeln var. "Jag gav Dig ett löfte. Jag kommer att besöka Dig i enlighet med livets tid, Sara kommer att få det här barnet."

⁹⁸ Och Sara, i tältet bakom Honom, skrattade för sig själv. Och Ängeln, med ryggen vänd mot henne, sa: "Varför skrattade Sara?" Ser Ni tecknet Han gav den Utvalda Församlingen?

⁹⁹ Ser Ni tecknet de fick i Sodom?

¹⁰⁰ Där är Era tre klasser tillbaka igen, vi är raka vägen tillbaka till dem igen.

¹⁰¹ Vi har en . . . De här stora predikanterna, som täcker den där världen där ute. Sedan Billy Graham tog emot Den Helige Ande, kunde han inte komma ut i det *här*. Det där är hans fält *där* nere, och han inser det, och Gud håller honom där. Förstår Ni? Med det där intellektuella predikandet, saken han hör här, men han försöker rycka ur Sodom, försöker rycka dem ut, rättare sagt ge nåd åt den där sovande jungfrun. Förstår Ni?

¹⁰² Men *här* var Abraham och hans klass, och Jesus sa: ”Liksom det var på Sodoms tid, så ska det vara vid Människosonens tillkommelse.”

¹⁰³ Ser Ni, de där Änglarna kommer att vara här på jorden och göra samma sak. Ser Ni, det är orsaken till, att Billy går till baptisterna osv. så där. Måste! Ser Ni, Jack Shuler och alla de där stora männen – män där ute, som går . . . Väckelsepredikanterna, de måste, för att de – de drar ut. De gjorde aldrig under där nere. Några få, som människor som slogs med blindhet. Men att predika Evangelium slår dem med blindhet, ser Ni, Bibeln säger så.

¹⁰⁴ Men den här mannen *här* ute gjorde de här tecknen, övernaturliga tecken, åt Abraham och hans grupp, som är den Utvalda Församlingen.

¹⁰⁵ 1914 gick nu världen i krig, och de har aldrig haft fred sedan dess. Hela tiden svänger de in, svänger in, svänger in, och de gör fortfarande precis samma sak. Och vad gjorde de? ”Höll fast!” Å, Gud, ha barmhärtighet! Håller fast det där förskräckliga, som jag såg i synen (alltsammans blev ödelagt), håller atomvapnen, håller krigen, så att de inte ödelägger sig själva, förrän saken, som ska ödelägga det, kommer, tills Israel vänder tillbaka och kommer i ordning, och sedan kommer Budskapet att gå till Israel, och hon kommer att bli besegrad med Den Helige Andes insegel. Ser Ni, efter att hedningarna har kallats ut, kommer folket för Hans Namns skull att kallas ut, de kallas i den här tidsåldern, just *här*. Sedan får Israel bara ett Budskap på tre år och sex månader.

¹⁰⁶ Daniel sa så, sa att de skulle vara, det skulle finnas: ”Det var sjuttio . . . Rättare sagt sju år profeterade åt dem, som ännu var kvar till frälsning åt judarna.” Han sa: ”Messias, Fursten, som är Kristus, ska komma och profetera mitt i de där sjuttio åren . . . Rättare sagt, sju åren, Han kommer att bli avbruten.” Jesus predikade i tre och ett halvt år och blev avbruten, och det dagliga offret togs bort, som Daniel sa. All rikt.

¹⁰⁷ Och sedan blev det givet ett mellanrum då åt hedningarna, och de kom ner till den här tidsåldern. Så det är ännu tre och ett halvt år kvar åt judarna. Om vi nu går till Uppenbarelseboken 11, ska vi fortsätta exakt vid änden (Församlingen dyker inte upp förrän i Uppenbarelsebokens 19:e kapitel.), men vid änden av det där kommer Elia och Moses tillbaka igen och predikar för judarna. Två män, smorda med den där Anden, eller kanske de själva, de dog aldrig. Så de dödar dem och de ligger på gatan, som kallas *Sodom*, där vår Herre blev korsfäst, ”Jerusalem”. Och efter tre dagar, å, då kom livet (Livets Ande) in i dem och de gick upp, uppstod. Och då sprängdes omkring en tredjedel av jorden i stycken vid den tiden. De gjorde under och tecken med judarna.

108 Här är nu de där judarna, som de kommer för att predika för. Världs- . . . Kan inte . . . Skulle inte kunna spränga sönder varandra eller döda varandra, eller ödeläggelsen komma, förrän de där judarna kommer tillbaka dit på den platsen. Här sitter Bibeln och säger så, han såg de fyra Änglarna. Och ge akt på, vad de måste få! De måste få Den Helige Ande, precis liksom de gjorde.

109 Om den där mannen med skrivarens bläckhorn var Den Helige Ande, (Det inser vi, varenda en, som läser Bibeln.) nåväl, så är det här samma Ängel, som kommer igen med Den Helige Ande, ”den levande Gudens insegel”. Efesierbrevet 4:30: ” . . . Guds helige Ande . . . Beseglade intill Er återlösnings dag.”

110 Och de kan inte göra någonting, förrän de där judarna kommer tillbaka. Och för bara några veckor sedan, räknade de ihop alltsammans och kom in i F. N. Det är färdigt! Vi är vid änden, allting är beseglade nu.

111 Ge nu akt på det, för att nu bevisa, att de är judar, ska jag nu ta:

Och sa: ”Skada inte jorden eller havet, eller något träd, förrän vi har tecknat vår Guds tjänare med insegel på deras panna.”

112 För att nu bevisa, att den här uppenbarelsen är rätt, ge akt på det här, den 4:e versen!

Och jag hörde antalet av dem . . . tecknades, och det beseglades etthundrafyrtiofyrtusen, allesammans av Israels barns stammar.

113 ”Israeliter.” Var är de någonstans? De samlades precis nu. De är redo där uppe, väntar på att beseglingstiden ska komma. ”Av Juda stam beseglades tolv tusen. Rubens stam, tolv tusen. Gads stam, tolv tusen. Aser, tolv tusen. Naftali, tolv tusen.” Och vidare och vidare, Simeon och å, . . . Vidare ner till Benjamin, de tolv stammarna. Och tolv gånger tolv är etthundrafyrtiofyrtusen. Förstår Ni? Det där är nu . . .

114 Om man nu tittar i 14:e kapitlet, bara ett ögonblick, ser man här:

Och jag tittade, och se, ett Lamm stod på berget Sinai, och tillsammans med honom etthundrafyrtiofyrtusen, som hade hans Faderns namn skrivet på sin panna.

115 ”Berget Sinai.” Lammet hade kommit tillbaka från Borttryckelsen. Och kommit tillbaka, liksom vi tog det här om kvällen, då Josef skickade iväg alla hedningarna, då han stod hos sina bröder, sa: ”Jag är Josef, Er bror!” Och då blev de rädda.

116 Kommer Ni ihåg, där i församlingstidsåldern där vi hade det, då Han skulle komma tillbaka? Till och med de, som hade

genomborrat Hans händer, och de kommer att säga: ”Var fick Du de där spik-ärren?”

117 Han sa: ”I mina vänners händer.” Och de beklagade sig. Och varje familj skilde sig från de andra och grät och grät och grät, för att de hade gjort detta onda. Just deras Messias, Gud själv! Och Han kommer att säga till dem precis exakt liksom Han sa till – till . . . Josef sa till Israel, han sa: ”Var inte arga på Er själva, för Gud gjorde det här för att bevara liv.”

118 ”Och Gud . . .” Bibeln säger, att ”Gud förblindade judarnas ögon, så att hedningarna skulle få en chans (vi själva), för att ta ut ett folk för Sitt Namns skull, Hans Brud ifrån hedningarna.” Å, det är vackert! Eller hur? Var så goda!

119 Där är Era hundrafyrtio- . . . Om Ni nu vill se Bruden komma fram efter det där, för att visa, att de hundrafyrtiofyrtusen inte är Bruden, så fortsätt bara nu att läsa vidare ner från det 8:e kapitlet, jag menar den 8:e versen från det 7:e kapitlet. Låt oss börja med den 9:e – 9:e versen, för den 8:e – 8:e versen är beseglingen av Benjamin, tolv tusen.

Efter – Efter detta skådade jag, och se, en stor skara, som ingen människa kunde räkna, (Här kommer Bruden.) av alla nationer, . . . stammar, . . . folk och tungomål stod framför tronen och framför Lammet, klädda i vit klädnad, och palmer i sina händer,

och ropade med hög röst och sa: ”Frälsningen tillhör vår Gud, som sitter på tronen, och Lammet.”

. . . alla änglarna stod runt omkring tronen och omkring de äldste och de fyra väsendena . . . föll – föll på sina ansikten framför tronen och tillbad Gud,

och sa: ”Amen, välsignelserna . . . härligheten . . . visheten . . . tacksägelsen . . . äran . . . kraften . . . makten tillhör vår Gud för alltid och alltid. Amen.”

Och en av de äldste som svarade och sa till mig: ”Vilka är dessa, som är klädda i vita mantlar och varifrån kommer de?”

Och jag sa till honom: ”Min Herre, Du vet det.” Och han sa till mig: ”Dessa är de, som har kommit upp ur stor vedermöda och har tvättat sina mantlar och gjort dem vita i Lammets blod.

Därför är de framför Guds tron och betjänar honom dag och natt i templet, . . .”

[Blankt ställe på bandet. – Utg.] Förstår Ni?

120 Vad gör Din hustru? Hon betjänar Dig i hemmet. Du sätter Dig ner, hon ger Dig Din mat, hon fixar kläderna. Ser Du, hon tjänar Dig dag och natt i hemmet. Förstår Ni? Och den här, de här från alla nationer, hedningarna, som är Bruden, är framför

Guds tron, tillsammans med Honom dag och natt. Kommer alla ihåg, vad vi sa igår kväll och talade om det?

. . . och han, som sitter på tronen, ska bo ibland dem.

De ska inte mera hungra, inte heller ska de törsta mera, inte heller ska solen lysa på dem, eller någon annan hetta.

För Lammet, som är mitt på tronen ska ge dem mat och . . . leda dem till levande vattenkällor, och Gud ska torka . . . alla tårar från deras ögon.

¹²¹ Där är nu Era hundrafyrtiofyratusen (Israel), som väntar på Herrens tillkommelse och inte kan gå in, förrän det först är avslutat med hedningarna, det måste avslutas.

¹²² Nu kanske jag säger någonting litet personligt, jag hoppas och litar på, att Ni förstår det. Då Lewi Pethrus från Stockholm i Sverige, övertillsyningsmannen, huvudmannen för Filadelfiaförsamlingarna, han sände ner en miljon Biblar till de här judarna, små Testamenten. Jag har ett av dem här uppe, en liten souvenir från honom. Juden läser alltid bakifrån mot framsidan, så Ni vet, hur deras språk är. Och de läste de här Böckerna, och de sa: "Mjaha, om denne Jesus är Messias, och Han är död, och Hans Ande är tillbaka i Andens form, så låt oss se Honom göra profetens tecken, så ska vi tro på Honom."

¹²³ Vilket perfekt upplägg! Jag tänkte: "Herre, här är det dags nu. Nu är det dags, här är det." Så på ett flygplan far jag, Billy och jag, Loyce och startade.

¹²⁴ Jag fortsatte upp till Indien, och jag sa: "På min väg tillbaka nu, ska jag smita över hit, och jag ska ta med mig Budskapet till judarna och få ut dem dit och säga: 'Är det sant?'"

¹²⁵ Judarna tror alltid på sina profeter, det vet vi alla. För Gud sa till dem, att Messias skulle vara profet, och de tror på sina profeter, och Gud sa: "Om det ibland Er finns en man, som är profet, siare, och om han . . . Jag ska verka med honom i syner osv. Och – och om det han säger går i uppfyllelse, då ska Ni höra på honom, för jag är med honom." Förstår Ni? "Men om det inte går i uppfyllelse, så ha ingenting att göra med den profeten, för jag – jag – jag är med honom. Men om det verkligen går i uppfyllelse, det som han säger, då ska Ni höra på honom, för jag är med honom." Och judarna vet det där.

¹²⁶ Och jag tänkte: "Oj, oj! Skulle inte det vara underbart! Jag ska bara få tag i en fyra- eller femtusentusen av dem och stå där ute och låta dem – låta dem bara läsa den där Bibeln och säga: 'Om det här är Messias, så låt oss se Honom göra profetens tecken!'" Jag sa: "Vilket upplägg det kommer att vara!" Hade min biljett i min hand, bara omkring trettio minuter före utropstiden på Arabian Lines plan. Så jag stod där ute i Kairo i Egypten och jag tänkte: "Pris ske Gud! Inom två timmar till kommer judarna att

ta emot samma sak, som de gjorde vid Pingsten, lika säkert som vad som helst." Jag tänkte: "Om jag kan stå där och kan säga till dem: 'Gå och välj ut en skara människor där ute ibland Er och ta dem med Er hit, så ska vi se, om Han fortfarande är Messias.' Ser Ni, och sedan ska jag säga: På samma grunder, som Era förfäder förkastade denne Messias, får Ni nu ta emot Honom. Räck upp Era händer, så kommer Han att . . . Ni kommer att få Den Helige Ande just nu.' Och så kommer de att evangelisera världen i sin del av världen, så fort de . . . Då de får Den. Få tag i ledarna . . . Slå bara till mot huvud-nervcentrum, ledarna, låt dem starta det!"

¹²⁷ Och Någonting träffade mig och sa: "Far inte nu, för tiden är inte inne än!" Mmm. Det är inte fullbordat med hedningarna än, ser Ni, dagen är inte slut.

"Å," tänkte jag, "det där var bara jag."

¹²⁸ Så jag satte igång igen, och det blev så svårt, att jag bara inte kunde stå ut med det. Och jag gick ut bakom en hangar och jag böjde mitt huvud, jag sa: "Fader, är det där Du, som talar till mig?"

¹²⁹ Han sa: "Far inte till Israel nu, tiden är inte inne än." Jag gick bara in, ändrade min biljett, bestämde vägen igen, for åt andra hållet. För, ser Ni, tiden är ännu inte inne.

¹³⁰ Men en vacker dag kommer Budskapet att gå till Israel, och vad kommer att bryta . . . Gud kommer att sända Mose och Elia till dem, i Uppenbarelseboken 11, och de kommer att göra tecken och under och Jehovas tecken, medan det är avslutat med hedningarna, nådens . . . nådens dag kommer att lämna hednaförsamlingen, pingsttidsåldern kommer att ta slut. Samfunden kommer att fortsätta vidare, för de kommer fram här med den sovande jungfrun (Vi ska gå in på det om bara ett ögonblick.), men de kommer att komma fram i den klassen.

¹³¹ Men då, när de gör det, då de gör det, kommer judarna att få Den Helige Andes dop och det kommer att bli en väckelse där, som kommer att stoppa till himlarna då tiden för "Regna inte!" är inne. De kommer att göra alla slags tecken och under. Och till sist kommer det romerska prästerskapet . . . Judarna har världens rikedomar, och – och så kommer den romersk-katolska kyrkan att bryta den här överenskommelsen med judarna, sedan det här är över, och då kommer det att . . . (Avtalet, som de har undertecknat mellan sig), han kommer att fara ner dit, och det är då, som Gud kommer att stå, som Han gjorde på den – den gamla tiden där, och strida för Israel. De kommer till sist att döda de här två profeterna, och de kommer att ligga på gatan, och de kommer att spotta på dem.

¹³² Liksom de gjorde med den här pingstpredikanten och hans hustru och barn för några veckor sedan där, och barnens lilla mage svällde upp *så där* mycket, då de gick förbi och spottade

på dem, lät dem ligga där i den heta solen i tre eller fyra dagar utan att begrava dem.

¹³³ De kommer att göra samma sak! Bibeln säger så! De kommer att göra samma sak just där. Och då de gör det, efter att de har legat döda i tre dagar kommer Livets Ande att komma in i de där två profeterna, och de kommer att stå upp och fara upp till Härligheten. Och ungefär vid den tiden, då börjar fyrverket. Det är ändens tid. Det är då det är slut med henne.

¹³⁴ Men innan det där sker, ska hedningen, den utvalda Bruden. . . Det kommer att vara några av Er, som sitter till bords en morgon, den ene kommer att tas bort, den andre lämnas kvar. Man kommer till sist att undra: "Vad är det fråga om?" Åka tillsammans i en bil, tala med någon, hustru eller man sitter i sätet, de kommer inte att svara, de kommer inte att vara där. Man kommer att gå till kyrkogården, där kommer en del gravar att vara öppna, de andra fortfarande slutna: "Ty resten av de döda blev inte levande förrän om tusen år." Kom bara ihåg, att det är över då!

¹³⁵ Det kommer att vara en hemlig tillkommelse, ingen kommer att veta, när den kommer att ske. Vi är bjudna att vara redo och vakande. Vi vet inte vilken timme. Men hur det än är, kommer vi inte att hindra någon av dem *här* inne, för precis så fort som Jesus uppenbarar Sig, uppstår hela väkten. Död eller levande, det spelar ingen roll!

¹³⁶ Vi – vi möter inte Honom först, vi möter varandra först. Bibeln säger, i Efesierbrevets 5:e kapitel, står det: "För vi, som är levande och finns kvar här nere till Herrens tillkommelse, ska inte förhindra eller hindra dem, som sover." Dessa kära, som beseglade sitt blod. . . Beseglade sitt vittnesbörd med sitt blod. "Inte förhindra eller hindra dem, som sover, för basunen ska ljuda." Någonting kommer att äga rum: "Evangeliets *någonting* kommer att ljuda", tillkännagivandet om Hans tillkommelse. "Och de döda i Kristus ska uppstå först. Och vi, som lever och finns kvar ska förvandlas." Stå och känna en förvandling komma: de grå håren försvinner, rynkorna faller bort, bli förvandlad på ett ögonblick, i ett ögas blinkande. Och vi ska möta våra kära först: "Där är Mamma, Pappa, där är min kompis. Å, Halleluja, vi är redo! Och sedan, tillsammans med dem, som var döda", säger Skriften, "ska vi lyftas upp i luften för att möta Herren." Ordningen för Tillkommelsen.

¹³⁷ Å, att få se denne min gamle pappa! Oj, oj! Se de där gamla kära, som har farit ner dit bort i Tron, att få möta dem! Se Guds älskvärdhet, då Han vet, att om vi möter Honom först, skulle vi undra: "Var Mamma med i det? Klarade – klarade Mamma sig till slut? Vi predikade så intensivt, vi – vi försökte. Var hon här? Är farbror Joe här? Är – är brodern här? Är *Den-och-den?*" Förstår

Ni? ”Herre, vi älskar Dig, vi älskar Dig, men . . .” Först ska vi få möta varandra! Å – å – å! Inget undrande om det, vi är alla där.

¹³⁸ Inte underligt, att de stod och sa: ”Amen, härligheten och visheten och äran och kraften och makten.”

¹³⁹ De tjugofyra äldste tog av sig sina kronor och föll till marken så där, de låg allesammans på marken och tillbad Honom.

¹⁴⁰ En vacker dag ska vi stå där ute ovanför jorden där borta, jordens rund, där ute någonstans i rymden. Och vi kommer ännu inte att vara i Himmelen, vi kommer att tas upp för att möta Honom i luften.

¹⁴¹ Då Rebecka bestämde sig, kvickt bestämde sig för att hon skulle följa med Elieser på kamelen för att möta Jakob . . . Rättare sagt möta Isak, som var den, som skulle bli hennes man, hade hon aldrig sett honom, visste att Gud ledde henne. Jakobs son, eller . . . Isak var på väg ut på fältet i kvällens svalka. Kom ihåg, att det var om kvällen! Och Rebecka red på kamelen. Elieser sa: ”Där kommer han nu.” Och Rebecka hoppade av kamelen, drog slöjan från sitt ansikte. Hon hade aldrig sett honom. Visste inte . . . Det där var hennes man, men hon hade aldrig sett honom. Hon skulle komma att möta honom genom tro. (Jag vet inte, hur Han ser ut, men å, då jag får se Honom!) Där ute, då hon fick se honom blev det kärlek vid första ögonkastet. Och han hade aldrig sett henne, så han såg på henne, kärlek vid första ögonkastet. Och här kom de för att möta varandra ute på fältet. Och han tog in henne för att vara hans fars rike här borta och gifte sig med henne.

¹⁴² Det är på det sättet Församlingen kommer att tas upp i luften, mitt i luften, och möta Herren på Hans väg ner. Å, vilken händelse det kommer att bli, kärlek vid första ögonkastet! Och då vi står där på den här jordens rundlar och sjunger de där återlösningssångerna, oj, oj! Så vi ska sjunga och prisa Honom för vår . . . Den återlösningens nåd, som Han har gett oss. Då Änglarna kommer att täcka sidorna av jordens cirkel med böjda huvuden och inte veta, vad vi talar om. De där änglarna var inte förlorade, de kommer inte att veta, vad det betyder att bli frälst. Det var vi, som var förlorade, det var vi. Då kommer vi att förstå, vilken fasansfull sak, som låg framför oss, och Han återlöste oss med Sitt Blod, ifrån varenda släkt, tungomål och nation. Vilken jubeldag det kommer att bli!

¹⁴³ Jag tycker om den där sången, som säger:

Det kommer att bli ett möte i luften,
I det ljuvliga, ljuvliga så småningom.
Jag ska möta Dig och hälsa på Dig där borta
I det där hemmet bortom skyn.

Sådan sång som aldrig hörts, aldrig hörts av
 dödligt öra,
 Det ska bli härligt, det förkunnar jag!
 Då Guds egen Son ska vara Ledaren,
 Vid det mötet i luften. (Å!)

Du har hört om lille Moses uti vassen,
 Du har hört om tappre David och hans slunga.
 Du har hört berättelsen om drömmande Josef,
 Och om Daniel och lejonerna sjunger vi ofta.
 Å, men det är många, många andra i Bibeln,
 Och jag längtar efter att få möta dem alla, det
 förkunnar jag! (Det är riktigt!)
 Och vilken glädje det blir då vi möter dem
 Vid det där mötet i luften. (Väntar på den
 dagen!)

¹⁴⁴ Där kommer Era hundrafyrtiofyrtusen, som kommer att
 få Evangeliet sedan vi. . . De kan inte ta emot Det på samma
 gång, som Ljuset är på hedningarna. Judarna förnekar Det
 och gömmer Det. Nu, då Ljuset. . . Hedningarna tas upp,
 sedan kommer Anden över två, för att vittna för dem, då tar
 judarna emot Det, vilka är etthundrafyrtiofyrtusen av Israels
 vilsekomna stammar, de kommer att ta emot Evangeliet, och
 Bruden är bortförd.

¹⁴⁵ Nu finns det ju "tio jungfrur". Låt oss komma fram till
 Matteus 21 på en gång! Ser Ni, vi har ännu en del tid. Å, jag
 älskar Bibeln.

Då jag tar semester i Himmelen,
 Vilken underbar resa det ska bli!
 Att höra den himmelska Körens konserter,
 Och portarna. . . Min Frälsares ansikte jag får
 se.
 Då jag sitter på flodens stränder,
 Under det alltid gröna Trädets skugga.
 Jag vill tillbringa min semester i Himmelen,
 Ska Du inte komma och ta din tillsammans
 med mig?

¹⁴⁶ I Matteus Evangelium, nu, jag tror det är det 25:e kapitlet,
 tror jag. Jag sa 21, eller hur? Jag hade antecknat 21 här nere, men
 det är fel. Det är 25. Jag var tvungen att skynda mig i morse, jag
 var. . . Kom upp trött och sent och – och jag – jag skyndade mig.
 Jag skrev ner några Skriftställen, och jag satte 21 då det är – det
 är 25.

*Då ska himmelriket vara likt tio jungfrur, som tog sina
 lampor och gick ut för att möta brudgummen.*

¹⁴⁷ Nu:

Och fem av dem var visa, och fem var ovisa.

Och de, som var ovisa tog sina lampor och tog inte med sig någon olja.

Men de visa tog olja i sina kärl tillsammans med sina lampor.

Under det att brudgummen dröjde (det är genom de här församlingstidsåldrarna) slumrade de . . . in och somnade.

148 Hela vägen fram igenom dog de alla, slumrade in och somnade, ser Ni, då de gick fram. De är nu inte förlorade, utan de bara ”slumrade in och somnade”. De väntar, ser Ni. De sa inte, att de var döda, utan de ”slumrade in och somnade”. Förstår Ni?

Och vid midnatt ljöd ett rop: ”Se, brudgummen kommer, gå ut och möt honom!”

Och alla de där jungfrurna stod upp och putsade sina lampor.

Och de ovisa sa – sa till de visa: ”Ge oss av er olja, för våra lampor har slocknat.”

Men de visa svarade och sa: ”Icke så, då skulle det inte finnas tillräckligt åt oss och er, utan gå Ni hellre till dem som säljer och köp åt er själva!” (Ursäkt mig!)

Och medan de gick för att köpa, kom brudgummen. Och de, som var redo, gick in tillsammans med honom till bröllopet. Och dörren stängdes.

Efteråt kom också de andra jungfrurna och sa: ”Herre, Herre, öppna för oss!” (Nu ser Ni, de var inte otroende, de var fina människor.) ” . . . öppna för oss!”

Men svaret . . . Men han svarade och sa: ”Sannerligen säger jag till er: ’Jag känner er inte.’”

Var därför vakna, för ni vet varken dagen eller stunden, då Människosonen ska komma.

149 De fem ”visa” jungfrurna, nu. Nu symboliserar *olja* i Bibeln ”Den Helige Ande”. Det vet vi alla. Det är därför vi smörjer de sjuka med olja, och oljan symboliserar Den Helige Ande. Så de visa hade Olja i sina lampor, vilket var Den Helige Ande, så de var redo att gå in till Bröllopsmåltiden. Och vi skulle kunna gå tillbaka till – till – till Hesekiel 9 osv., och ta ut och visa det, men jag har omkring femton Skriftställen till nedskrivna här. Så olja sym- . . . Jag tror, att vi redan har haft det i vår klass den här veckan, att *olja* är, symboliserar ”Den Helige Ande”. Det vet vi alla.

150 Se upp nu, de . . . Båda två var ”jungfrur”. Låt mig nu få tag i det här! Här, låt oss ta de här två just här! *Det här* är en jungfru, och *det här* är en jungfru, *det här* var en ovis jungfru, och *det här* var en vis jungfru, men bägge två är jungfrur.

¹⁵¹ Om man nu vill ta det där namnet *jungfru* och slå upp det, betyder det – det betyder ”helig, ren, helgad”. Ordet *helgad* kommer från ordet ”heliggjord”, vilket betyder ”ren”. Liksom det hebreiska ordet. . . Det där är nu ett grekiskt ord, *helga* betyder ”rena”. Nu är det hebreiska ordet att göra ”helig”. Förstår Ni? Och vårt är ”rena”. Nu tar de de tre orden, liksom att varje ord har samma betydelse, men det uttalas olika, liksom ordet ”ren, helig, helgad”, alla tre är samma ord.

¹⁵² Liksom om jag skulle säga ordet *hund*. Jag skulle säga: ”dog”, det är engelska. Om jag skulle säga *hund* på tyska, Fred, är det ”Hund”. Är det riktigt? Broder Norman, om jag säger *hund* på spanska, är det ”ajo”. ”Ajo, Hund och Dog” är alltsammans *hund* för oss, ser Ni. Ser Ni, det är – det är bara så, ett uttryck.

¹⁵³ Så det grekiska ordet för *rena* är ”helga”, det hebreiska ordet är ”helig”. Helig, ren och helga, är allesammans samma ord. Så det här var inte en lortig, smutsig församling. Det var en helgad, ren församling, ”tio *jungfrur* gick ut för att möta Brudgummen”. Vad betyder det? Alla de här *församlingarna*. Inte. . . Inte här nere i det romerska nu, utan ner till de samfundskristna, nikolaiterna. Baptisterna predikar om Kristi Andra Tillkommelse. Metodisterna predikar Kristi Andra Tillkommelse. Presbyterianerna predikar Kristi Andra Tillkommelse. Nazarenerna predikar Kristi Andra Tillkommelse. Pilgrim Holiness predikar Kristi Andra Tillkommelse. Är det riktigt? ”De gick allesammans ut för att möta Brudgummen.” Kom nu – kom nu ihåg, att de, varenda en, var på väg för att möta Brudgummen. Om nu Gud endast respekterar det, då måste Han ta dem också.

¹⁵⁴ Men kom ihåg samma sak, liknelsen här om kvällen, då Gud talade till oss i församlingstidsåldern och sa det där: ”Balaam, Balaams lära.” Här stod nu Balaam, som var en fin, mäktig, stor organiserad nation. Och de trodde på Gud, för titta, vad Balak gjorde, då han kom ner. . . Balaam, rättare sagt. Han offrade precis samma offer till precis samme Gud, som Israel hade, Israels Gud, Jehova. Och han gjorde sju altaren. Sju är Guds fullkomliga tal.

¹⁵⁵ ”Sex dagar arbetade Han, och på den sjunde vilade Han”, det är fullkomligt, ser Ni. Sex dagar har Han arbetat i världen. De första tvåtusen åren, den blev förstörd genom vatten. De andra tvåtusen åren, Kristus kom. Och det här är de tredje tvåtusen nu. Vid slutet av varje tvåtusen, sker det någonting, världen skakas tillbaka igen. På sextusen år byggde Han världen. I sextusen år kämpar församlingen mot världen. Och det sjunde tusendet är den där tusenåriga regeringen i Tusenårsriket. Förstår Ni det nu?

¹⁵⁶ Nu har församlingen Sju Församlingstidsåldrar, också. Gud. . . Och det är det fullkomliga talet för församlingstidsåldern, det är allesammans, sju. *Sju* är Guds

fullbordade tal. Sju Församlingstidsåldrar, sjutusen år av skapelse, allting har med de sju att göra.

¹⁵⁷ Där var nu jungfrurna, som gick ut för att möta Honom. Och de "ovisa" jungfrurna hade nu ingen olja i sin lampa, men de hade allting annat: de var rena, de trodde på Kristus, de predikade Ordet, som de trodde på, som deras samfund tillät dem att predika, de predikade det, den Andra Tillkommelsen, Offret, Återlösningen. De tror. Om man någonsin kommer tillsammans med en god lärd baptist en gång, (hm) är det bäst, att man vet, vad man talar om, mmm, det är det.

¹⁵⁸ Men, ser Ni, "Så tätt", står det i Matteus 24, Matteus 24:24. Läs det på en gång, så ska Ni få se! Jesus sa, att i den här sista tiden skulle de två andarna vara så tätt tillsammans, att det skulle bedra till och med de Utvalda, om det vore möjligt. Det kommer att vara så likt, att det kommer att få de där pingstvännerna att svänga så lätt som ingenting. Visst! Matteus 24:24 nu, har någon det? Jag fick det inte rätt där. Har Du det där, syster, eller någon av Er? Matteus 24. Har Du det, Ben? All right, läs det!

[En syster läser: *För det ska uppstå falska kristna, falska – falska Kristusar, – Utg.] Falska Kristusar! [och falska profeter,] Falska profeter! [och de ska visa stora tecken och under, så att, om det vore möjligt, skulle de bedra till och med de utvalda.]*

¹⁵⁹ Var så goda! Vad ska nu uppstå? Det kommer att uppstå falska Kristusar, falska människor som säger: "Jag är av Kristus." Falska profeter, som säger: "Jag är *det här* och jag är *det där*." Och de kommer nästan att bedra till och med de Utvalda, om det vore möjligt. Och det finns bara ett enda sätt, som man någonsin kan bli frälst på, det är då man var utvald innan världen grundlades. Det vill säga de Utvalda, genom förutvetande blev ens namn satt i Boken då. "Stora tecken!"

¹⁶⁰ Ge nu akt på de här två församlingarna! Å, om jag kunde . . . Om det fanns något sätt jag bara kunde få människorna att se Det! Det bara bränner i min själ! Det här . . . *De här församlingarna är precis lika rena och heliga som den här.* Om de alla är jungfrur, är de jungfrur allesammans, precis *lika* rena. Enda skillnaden var – var Oljan i lampan, Den Helige Ande. Och Den Helige Ande, om Den är där inne, åstadkommer Den precis samma slags eld, som Den gjorde vid Pingsten. Men de har ingen eld, ingen Olja i sin lampa. De har församlingsritualer, församlingen är precis så rituell som – som den kan vara, fina ceremonier (ingenting emot det), trosbekännelser som skulle skaka ens samvete och sånger liksom änglasång. Och de är . . . Man . . . Sätta sitt finger på ens . . . På deras liv, man skulle inte kunna göra det. Men ändå är det där fel! Det är inte . . . Det är –

det är en del av Den, men inte alltsammans av Den. Det är den sorten, som missar Borstryckelsen. Förstår Ni? De är bara . . .

¹⁶¹ Se upp nu! Här hade Moab kommit ner. Jag ska ta det just här, så att Ni kan se det. Här är Moab, en mäktig organisation, jag ska sätta "för" organisation här. Här är Israel, med "ingen" organisation. Här är Moab, sätter upp ett, två, tre, fyra, fem, sex, sju altaren. Israel hade ett, två, tre, fyra, fem, sex, sju altaren. All right. Moab här uppe la upp en, två, tre, fyra, fem, sex, sju oxar. Israel en, två, tre, fyra, fem, sex, sju oxar. All right. Moab sa: "Det kommer en tid, då det kommer att vara en man (Kristus), som kommer till jorden, så Han kommer att vara Guds Lamm, som tar bort världens synd, vi ska lägga upp sju" (vad då?) "lamm på det här altaret." Israel sa: "Det är exakt riktigt, sju lamm på altaret." Förstår Ni?

¹⁶² I den allra första begynnelsen nu, reste Kain ett altare, offrade ett offer, tillbad, gjorde allting, som Abel gjorde, utom . . . (Å, ta emot Det!) . . . utom Guds uppenbarelse, då hela Församlingen är byggd på den uppenbarelsen. Jesus sa så: "På denna klippa ska jag bygga min Församling." Den andligt uppenbarade Sanningen om Jesu Kristi högsta Gudomlighet: "På denna klippa ska jag bygga min Församling."

¹⁶³ Om Gud nu enbart respekterar ens ritualer, ens riter, som metodister, baptister, pingstvännen osv., om Han enbart respekterar att man gör detta, predikar den Andra Tillkommelsen och alla de här andra sakerna (det där, det är absolut skriftenligt), som baptisterna, presbyterianerna osv. gör, då är Gud skyldig att ta dem båda, för det var allt Han fordrade. Men, ser Ni, utan uppenbarelsen, *där* är den sovande jungfrun. *Här* är den visa jungfrun. De var en organisation, en mäktig nation.

¹⁶⁴ Vi läste här om kvällen, där Det står: "De här människorna kommer inte att vara en organisation, de kommer att vara vandrare runtom i landet, bo i tält, fattiga, ödmjuka." Men det stod: "Försök inte att förbanna dem, för jag är med dem." Se upp nu! De här människorna tror på samma ritual, som de trodde på och tillbad samme Gud. Förstår Ni? Men de hade inte tecken och under, som följde dem! Israel hade en Kopparorm, en slagen Klippa, Konungens glädje, gudomlig helbrägdagörelse, profeter, allting just *här* nere. Och de hade inte det, de hade ritualen utan – utan välsignelsen, Oljan.

¹⁶⁵ Samma sak med den sovande jungfrun och den visa jungfrun, de var båda två helgade människor. Men *den här* hade Olja. Och *den här* hade inte Olja, så de sa: "Vi är lika bra som Ni är." Det där är . . . Det är ingen av oss, som är god, vad det beträffar. "Å, Ni är en skara frimicklar!" Nåväl, det är okay, mmm, det är all right. Det är ingen av oss, som är god, vi har alla syndat och saknar Guds härlighet. Men enda sättet man någonsin kan få lära känna

Den, är inte att gå in i en församling, inte genom att försöka leva bra, utan då man tar emot Kristus. Det är inte, vad jag lever, det är, vad Han var. Det är inte, vad jag är, det är, vad Han är. Han blev jag, så att jag, genom Hans nåd, skulle bli Han, Guds Son. Förstår Ni det?

¹⁶⁶ En sovande jungfru, nu, och en vis jungfru med Olja i sin lampa. Helt plötsligt, nu, kom ett ljud: ”Se, Brudgummen kommer, gå ut och möt Honom!” Och de vaknade. Men då de gjorde det, kunde *den här* gå in, för de hade Olja i lampan. Det var skillnaden.

¹⁶⁷ *Den här* kunde inte gå in, för det fanns ingen Olja i lampan. De gick tillbaka för att be sig igenom, för att få Den Helige Ande. Men medan de var borta, var det över, alltsammans. Samfunden säger: ”Tjaa, kanske vi har haft fel. Kanske det är bäst, att vi går tillbaka, söker efter Den Helige Andes dop.” Det är det, de försöker göra nu. La Ni märke till det? Presbyterianerna . . . Stoppa Ditt band en minut, jag vill inte säga det här namnet! [Blankt ställe på bandet. – Utg.] . . .? . . . brudgummen kom. Och, nåväl, hur nära är Hans tillkommelse då, då de nu tänker försöka köpa? All right, sätt på Ditt band, Gene! Får Ni tag i det nu? ”Medan de gick för att köpa”, de försöker köpa nu, alla församlingarna försöker få en väckelse, väckelse. Det är att försöka gå tillbaka.

¹⁶⁸ Till och med så att Dr. Billy Graham skrev i *Herald of Faith* nu, Ni har sett det, från Chicago och sa att ”Vi kan inte bortse ifrån pingströrelsen.” Förstår Ni? ”Vi kan inte . . .-se ifrån dem, för de hade flera omvända på ett års tid än alla de andra församlingarna tillsammans.”

¹⁶⁹ Det där är exakt den där elden, som brinner, skakar om det, väljer ut, kastar ut nätet och drar in. Och då man kastar ut ett nät . . . Jesus sa: ”Guds Rike är liksom en man, som gick och kastade ut ett nät i en sjö, och då han drog in det, fick han sköldpaddor, ormar, grodor, ormar, allting annat, men han fick en del fisk också.” Det är det, som pingstbudskapet gör, det sveper över jorden, kastar ut och drar in, vi får sköldpaddor, olika slags kräftor, grodyngel, salamandrar, doppingar och allting annat i det. Men vad det än är, finns det en del fisk i det också. Det är de, som är Mästarens.

¹⁷⁰ All right, till Er lagiskt troende bröder på det här bandet, som skulle vilja bränna det: När blev de fisk? Då nätet gick över dem? De var fisk från början! Det är riktigt. Utvalda från världens grundläggning! De kom bara aldrig in i Mästarens användning.

¹⁷¹ Det där är Er groda. Man tar en gammal groda och kastar upp honom på stranden, bara ”hopp, hopp” raka vägen tillbaka till vattnet.

172 Och den gamla kräftan sitter där, säger: "Aha, det där är en skara frimicklar." Där går han tillbaka: "Ah – ah – ah – ah – ah. Å, nej!" Raka vägen tillbaka till gyttjan så fort han kan gå. Det är riktigt.

173 Den gamla ormen väser med ett litet stycke: "Jag tror, att undrens tid är förbi, doktor *Så-och-så* och *Så-och-så* sa så till mig." Hon sa: "Ah – ah – ah – ah – ah – ah – ah, Ni kan inte lura mig." Där går hon raka vägen dit bort igen, ser Ni.

174 Orm till att börja med! Groda till att börja med! Paulus sa i Bibeln om de sorterna, han sa: "De gick ut ifrån oss, för att de inte var av oss till att börja med." Förstår Ni? Mmm. All right, den ovisa jungfrun.

175 Den visa jungfrun med Olja i sin lampa, hon gjorde sig redo.

176 "Medan hon var borta för att hämta litet Olja", det där är nu vad de försöker att göra just nu. De här stora evangeliska församlingarna försöker att finna de här mäktiga sakerna, Ni vet, och gör. . . Går tillbaka till Bibeln, tillbaka, "vi behöver Pingstvälsignelsen." Å, man kan ju föreställa sig, vilket slags möte de kommer att ha, ser Ni. De kommer inte att komma dit ner och förstöra all den där manikyren på dem och allt det där. Nej, då. De kommer inte att avstå från de där kvinnoföreningarna och sällskapen och sådana saker. Håller fast vid världen liksom Esau med ena handen, försöker fånga Gud med den andra. Det kan man inte göra. Man kan inte vara en vindögd kristen, vet Ni, se på Gud och världen också. Man måste centrera sig på Golgata, stanna kvar där tillsammans med Det Där.

177 Men där går de nu, och de försöker komma tillbaka. Och kom ihåg, hur nära vi är! Just vid den tiden, då de gick för att köpa, det var då Brudgummen kom.

178 Å, broder Stricker, vi är nästan där! Vi är ganska nära Hemmet. Å, en vacker morgon:

Herrens basun ska ljuda och ingen tid ska vara
mer,
Och den eviga morgonen bryter fram, ljus och
klar.
Då Hans frälsta på jorden ska samlas till sitt
Hem bortom skyn,
(Vilken tid det ska bli!)

179 Ja, den sovande jungfrun. Kommer. . . Den här sovande jungfrun nu, Ni vill veta, vad det blir av henne. Är det så? En sak, som jag vill förklara. Vad kommer att hända med de här församlingarna? Vad kommer att hända med de här människorna, som kommer en del av vägen med Kristus och inte kom, eller inte gick hela vägen med Kristus?

180 I Romarbrevet nu, jag tror det är 2:22, säger Bibeln, Paulus säger: "Om Guds Ande inte är i en, är man inte en, som tillhör

Gud.” Man tillhör organisationen men inte Gud. Om Guds Ande inte är i en, är man inte av Gud. Förstår Ni? Man måste ha Guds Ande för att vara av Gud. Visst!

¹⁸¹ All right, sir, ”den Stora Vedermodan”. Om Ni nu . . . De kommer att vara tvungna att gå igenom . . . Kom nu ihåg, att Han sa . . . Låt mig nu få tag i resten av det där: ”De kastades ut i det yttre mörkret, och där skulle det vara gråt, klagan och tandagnisslan.” All right, det är den Stora Vedermodan. Eller hur? Den Stora Vedermodan! Efter den här Vedermodan, nu, de här människorna . . .

¹⁸² Låt mig ta det igen här, det är kvarlevan. Titta nu! *Här* är ett stycke tyg. All right, damen lägger ut det så *här*. Nu ska hon göra sig någonting, Ni vet, något slags klädnad. Nu är det här allt tyg hon har. Varenda bit av det är nu samma slags tyg. Är det riktigt?

¹⁸³ De var jungfrur bägge två. Förstår Ni? All right. De hade tro på Kristus, en formell gudsfuktan, gick i kyrkan, gjorde goda gärningar, välgörenhet, ingenting skulle kunna sägas emot deras gärningar osv. ”Jag känner Dina gärningar”, sa Han i varenda tidsålder. ”Jag känner Dina gärningar, men ändå saknar Du någonting.” Förstår Ni?

¹⁸⁴ Då nu kvinnan . . . Hon bestämmer sig i sitt sinne, hur hon har ett mönster här, och hon bestämmer sig i sitt sinne, hur hon ska klippa ut det här mönstret, vad det ska klippas ut ifrån. Är det riktigt? Nåväl, hon tar det hon tycker är den tillräckliga och den bästa biten av – av mönstret. Är det riktigt? För alltsammans är samma tyg, men hon lägger ut det så *här* kanske, eller så *där* lägger hon ner det. Sedan tar hon sin sax, och hon klipper ut det. Det som nu blir över kallas ”kvarlevan”. All right. Vad är nu det här mönstret? Hur kändes det igen? Genom det enda . . . Platsen som damen valde att klippa ut det ifrån.

¹⁸⁵ Gud, innan Han grundlade världen, Han som kände till slutet från begynnelsen genom förutvetande, Han *valde* var Han skulle klippa. Han kände till skillnaden mellan Esau och Jakob. Han kände till skillnaden mellan syndare och helgon. Han visste skillnaden. Han känner till vartenda hjärtas motiv, så Han utvalde oss innan världen grundlades och satte våra namn i Lammets Livsbok. Och även Lammets, som skulle slaktas (och satte dit våra namn *innan* Han slaktades), och Bibeln säger, att Kristus var Lammets, som slaktades innan världen grundlades. Och våra namn sattes i Boken då Han – då Han fordöm utvaldes till att bli Lammets, som skulle slaktas, utvaldes vi till att vara dem, som Han slaktades för. Förstår Ni det?

¹⁸⁶ Nu är det jungfruligt alltsammans. *Här* är nu den lilla kvarlevan, som inte kastas bort. Nej, då. Hon behåller den, men lägger undan den, hon kan använda den till någonting annat. Förstår Ni? Men den kommer inte att användas *där*, det är Församlingen, som klipps ut. De kommer nu att få utstå domen

(för de går genom Vedermödan), det är kvarlevan. Får Ni tag i det nu?

¹⁸⁷ *Här* far Församlingen hem, den far hem. *Här* är kvarlevan, som blev över. Och *här* är de hundrafyrtiofyrtusen på Sinai berg, judarna. Det är inte tre olika brudar. Hmpf! Det är Bruden, kvarlevan och de hundrafyrtiofyrtusen. Exakt. Han åt inte någonting annat än Den Helige Andes mat där ute, antar jag, så han var all right, det var inget fel på Johannes. Förstår Ni? Och där – där är de.

¹⁸⁸ Nu, vid tidens ände, hur många vet, att Bibeln säger, att ”de heliga ska döma jorden”? Paulus sa så. Låt oss nu slå – slå upp Daniels Bok och få tag i den Vita Tronen! Vi skulle kunna få den ur Uppenbarelseboken, men jag tycker om att ta den i Daniel, det är samma sak. Daniel 7, och vi ska ta fram den – den Vita Tronens dom här. Låt oss börja med 8:e versen i Daniels 7:e kapitel!

Och jag tänkte på hornen, och se, där kom upp mellan dem ett litet horn, inför vilket tre av de första hornen rycktes upp med rötterna, (Nu vet vi, att vi är i Rom där nu. Förstår Ni?) och se, i det här hornet var det ögon . . . av en människa, (Kom nu ihåg, att det här hornet inte fick någon krona, det var en listig sak. De andra hornen förvandlades till djur. Det här var en list, det var en människa, påve i stället för hedning, ser Ni.) och en mun, som talade stora ting.

¹⁸⁹ Se upp nu, 9:e versen:

Jag såg på tills tronerna sattes fram (Det är att alla de hedniska rikena är över. Den här profeten talar. Kom nu ihåg, att varenda en av de där sakerna, som han sa, har skett ända fram till den här sista saken, det vet vi genom vår historia, som vi tar.) . . . vars . . . sattes fram och den Gamle av dagar satte Sig, vars kläder var vita som snö, (Vet Ni, vem det där var här om kvällen i synen? Jesus.) och håret på hans huvud var liksom ren ull, och hans tron var liksom den brännheta flammen, och dess hjul liksom brinnande eld.

Och en flod av eld utgick och kom fram framför honom, tusenden gånger tusenden betjänade honom, (Där är Församlingen, som kommer tillbaka tillsammans med Honom, ser Ni.) och tiotusenden gånger tiotusenden stod framför honom, (Det är Bruden, som kommer fram och resten av världen.) och domstolen tog plats, och böckerna öppnades.

. . . domstolen tog plats, och böckerna öppnades.

Och jag tittade på dem på grund av de stora ords röst, som hornet talade med, och jag tittade på ända tills djuret dödades och dess kropp förstördes och gavs åt den brinnande elden.

Och *ifråga om resten av de döda, de som får sitt herravälde bort-. . . (Jag menar) . . . resten av djuren (menar jag) fick sitt herravälde borttaget från sig, och dock förlängdes deras liv med en tid och stund.*

¹⁹⁰ Nu tog domstolen plats och Böckerna öppnades. Det är då Bruden kommer tillbaka och låter domstolen ta plats, och den utvalda Församlingen. . . Den Församling, som har tagits upp, kommer att komma tillbaka efter de där tre och ett halvt åren, och efter den tiden. . . Och borta i Uppenbarelseboken ger den det, det står att – att ”resten av de döda blev inte levande igen på tusen år”. Hur många av Er har läst det? Många, många gånger. ”Blev inte levande på tusen år.” Jesus kommer tillbaka tillsammans med Bruden, tillsammans med Bruden.

¹⁹¹ Kom nu ihåg, som jag har sagt, att allting är i ett tretal. Hans Tillkommelse är i ett tretal, första gången kom Han för att återlösa Sin Brud. Andra gången kommer Han för att föra bort Sin Brud. Liksom i en kärlekshistoria, kommer och stjäla bort henne om natten, tar bort henne från världen, ”möter Honom i luften”. Herrens hemliga Tillkommelse, ser Ni. Andra gången Han kommer är för att ta emot Sin Brud, Första gången för att återlösa Henne. Andra gången för att ta emot Henne. Och den tredje gången tillsammans med Henne, Konung och Drottning!

¹⁹² Och här kommer Han tillbaka för domen över nationerna. Paulus sa: ”Vågar någon av Er alla, som har en sak emot en annan, gå till domstol? Kan Ni inte ta vara på de här små sakerna, vet Ni inte, att de heliga ska döma jorden?” Här är domen, som hade överlämnats åt Kristus, och vid Hans sida, där är advokaterna i bäset, och där sitter Han på Tronen. Här är Bruden, advokaten.

¹⁹³ Och här kommer dessa fram. Böckerna öppnades, och en bok till, som är Livets Bok.

¹⁹⁴ Den första Boken, nu, var Boken om syndaren, som förkastades. All right. Han är fördömd till att börja med. Där är – där är getterna. Han har inte ens någon chans, ser Ni, han är en syndare till att börja med. All right, nu är han förkastad.

¹⁹⁵ Och till fåren, de tålde domen. De måste dömas, och de heliga måste döma dem. Gud är inte orättvis. Om en hedning finns där borta i landet, och vi bygger guldtempel för åtta- och tiomiljoner dollars här i Amerika i stället för att ta Budskapet till dem där borta, kommer Gud att hålla oss ansvariga, men skona dem. Visst! Gud är inte orättvis.

¹⁹⁶ Du – Du här, om Du aldrig har sett det här förut, kan Du – kan Du kanske inte ställas till ansvar, men nu är Du ansvarig! Förstår Du? Du är helt ansvarig. . . Och vi är ansvariga för att ta Budskapet, man är ansvarig antingen man hör Det eller inte.

¹⁹⁷ Nu kommer hedningarna att uppstå, de där människorna, som är där ute och tillbeder ett tempel. De vet inte bättre. De

vet ingenting om Det. Gud är inte orättvis, Han kommer inte att fördöma dem, med mindre de har haft en chans. Och de kommer att bli tilldelade en plats.

¹⁹⁸ Och så i Församlingen, varenda tidsålder fram igenom den här församlingstidsåldern, från – från Efesus vidare fram till *här* framme, Budskapet, det sanna Budskapet om Kristus, så som det var i begynnelsen, (Den Helige Andes dop, kraften, uppståndelsen, tungotal, uttydning av tungotal, helbrägdagörelsegåvor, dop i Herrens Jesu Namn, alla de där sakerna, som Han lärde), varenda en, som är med i den där Bruden, kommer att stå som advokat.

¹⁹⁹ Här kommer någons fall upp: ”Du hade ett möte i *Så-och-så*, talade Du om det för honom?”

²⁰⁰ Advokaten nu: ”Ja, jag talade om det för honom.” Där är det i Boken, man kan inte förneka det, till och med våra tankar är i Den. Förstår Ni? Man kan inte förneka det. ”Ja, jag sa till honom, att han måste döpas.”

”I Jeffersonville, där i tabernaklet, där?”

”Ja, sir, jag – jag . . . Man . . .”

²⁰¹ ”Ja, här är det i Boken, Du talade om för dem, att de *måste* göra det. De till och med rannsakade Skriften och kom underfund om, att det var rätt, men gjorde det inte.”

²⁰² ”Gå bort ifrån mig, Din ogärningsman, jag kände Dig inte ens.” Förstår Ni?

²⁰³ Det är där Han skiljer getterna ifrån fåren, ser Ni, sätter några på högra sidan och några på vänstra sidan. Det hämtar tillbaka Era tre klasser igen.

²⁰⁴ Men, den *här* klassen kommer aldrig att vara tillsammans med den *där* klassen, det är Bruden. Och lägg märke till, att Bruden är tillsammans med Honom i Templet! De andra arbetar och tar med sig sin härlighet in i Riket, men Bruden är tillsammans med Brudgummen hela tiden. De andra kommer aldrig att få någon plats. Liksom de *här* här nere kommer de att tjäna, de kommer inte att kastas bort, för Han avskilde dem liksom får från getterna. Men han . . .

²⁰⁵ Men geten hade ingen förståelse för Det, han brydde sig inte om Det. Han var en get och nöjd som get, och så dog han bara som get, och det var slutet för honom. Det var alltsammans, ser Ni.

²⁰⁶ Men fåret, om han . . . Om Gud lät det ske, att jag stod där tillsammans med hedningen, som aldrig hade hört någonting. Så om man predikar det här Evangeliet för människorna . . .

²⁰⁷ Och jag måste stå där. Kommer Ni inte ihåg i den mäktiga uppenbarelsen, som Han gav mig för inte så länge sedan, att jag måste stå där tillsammans med de där människorna, och – och jag

skulle vara ansvarig för dem? Och då jag såg de där miljonerna stå där, sa jag: "Är alla de där av släkten Branham?"

Han sa: "Nej." Han sa: "De är dina omvända."

Och jag sa, jag – jag sa: "Jag vill se Jesus."

Han sa: "Inte än. Det dröjer en tid ännu, innan Han kommer. Men Han kommer att komma till Dig först, och Du kommer att dömas efter det Ord, som Du predikade, och de vilar på Det."

Jag sa: "Kommer alla att vara tvungna att göra det? Kommer Paulus att vara tvungen att stå där?"

Han sa: "Ja, Paulus står där också tillsammans med sin grupp, som han predikade för."

Jag sa: "Jag har predikat samma Budskap, som han gjorde."

²⁰⁸ Och de där miljonerna räckte upp sina händer och sa: "Vi vilar på Det!" Var så goda, ser Ni, just det! Ja. Han sa: "Sedan ska vi tillsammans fara tillbaka till jorden för att få en kropp, som kan äta, och vi dricker och lever tillsammans genom alla de ändlösa tidsåldrarna där." Det är Herrens tillkommelse. All right.

²⁰⁹ Bara en minut, nu! Nu vid . . . Blir litet tätt nu, för det håller nästan på bli . . . Vår broders tid här för dopförrättningen eller vad han nu kommer att använda den till.

²¹⁰ All right, under den här församlingstidsåldern nu. Å, här är någonting så vackert. Jag tycker så mycket om det här. Under de här församlingstidsåldrarna finns det två andar, som verkar nästan likadant fram genom *här*. Den ene är samfundet, den andre är Den Helige Ande. Och Jesus sa: "De var så tätt ihop, att de skulle bedra till och med de Utvalda, om det vore möjligt." De här två andarna håller på att märka de sina för framtida dom. Satan lovade, att hans . . . Att han skulle ha flera än Kristus, och det har han. Ge nu riktigt, riktigt noga akt på det här nu, då vi kommer fram till det här: mer än Det – Det skulle vara, i att märka människorna.

²¹¹ Många är som Eva. Eva stannade bara länge nog för att bli bedragen. Om hon inte hade stannat, hade det aldrig blivit något bedrägeri. Men Eva stannade, och då hon stannade, det var där hon fick sitt bedrägeri. I stället för att skynda på och . . . Följer – följer Ni med mig noga nu? Lyssna! Orsaken till att Eva blev bedragen . . . Låt oss säga det tillsammans, så jag kan vara säker på, att Ni fick tag i det! [Broder Branham och församlingen talar unisont. – Utg.]: "Orsaken till att Eva blev bedragen, hon höll aldrig det fulla Gudsordet." Satan citerade Det för henne, men han talade aldrig om *hela* Sanningen för henne. Det gör inte hans samfund heller. Förstår Ni? Men hon stannade länge nog för att få en del av Ordet och tog inte *hela* Ordet.

²¹² Och det är det, som är felet idag, den sovande jungfrun stannade länge nog för att få tag i en del av Ordet men inte *hela*

Ordet. Den bedragna församlingen stannar länge nog för att få tag i en del av Ordet men inte *hela* Ordet, och de var uppriktiga och ärliga ifråga om det. Eva blev bedragen! Bibeln säger: "Hon blev bedragen."

²¹³ Adam blev inte bedragen. Adam visste exakt, att han gjorde fel. Men hans hustru, då hon gjorde det hon gjorde, övertalade hon honom till att – att ta del av det förbjudna. Å, han var man, ser Ni, och det – det var så för honom, att han. . . Ni förstår, ser Ni. Han visste, att han gjorde fel, men Eva trodde, att hon gjorde rätt.

²¹⁴ Å, förstår Ni inte? Det var därför Paulus sa, att en kvinna aldrig skulle predika Evangeliet. Mmm. Hon var – hon var i. . . Hon var den, som blev bedragen. "Jag tillåter inte en kvinna att undervisa eller att ta sig någon auktoritet, annat än att vara i tystnad." Förstår Ni? "För – för Adam formades först och sedan Eva. Och Adam blev inte bedragen, men kvinnan blev bedragen, då hon var i överträdelsen." Det står: "Det oaktat nu, är hon inte förlorad, hon ska bli frälst i barnafödande (om hon har en man), osv. om hon fortsätter i tro och nykterhet och all helighet och sådant, ska hon bli frälst. Men tillåt aldrig en att undervisa eller att ta sig någon auktoritet!" Förstår Ni? Paulus sa: "Gör det inte!" Han sa: "Nu tror jag, att jag har Guds ande", sa han.

²¹⁵ De sa: "Å, de. . . Å, profeterna där borta profeterade och sa till oss, att vi 'skulle predika'."

²¹⁶ Han sa: "Vad? Utgick Guds Ord från Er, och kom det enbart ifrån Er? Om någon man tror sig vara en andlig eller en profet, så låt honom acceptera, att det jag säger är Herrens Bud!" Förstår Ni? Det är riktigt. Han visste, vad han talade om.

²¹⁷ Men han sa: "Om han struntar i det, så låt honom strunta i det. Det är alltsammans. Om han – han inte vill lyssna till Det, tja, låt honom bara fortsätta, han är på väg raka vägen ner till avgrunden. Ser Ni, men gå på bara!" Men där är de där två andarna.

²¹⁸ Resonemang. Liksom de har kvinnor i polisstyrkorna, ute på gatorna! Det är en skam för den amerikanska flaggan, att sätta de där mödrarna där på gatan. Och tiotusentals män utan jobb! Å, det är en kvinnans nation, det är en kvinnans plats, en kvinna kommer det ta makten. Det är kvinnodyrkan. Det är den där katolska dogmatiska anden, som dyrkar en kvinna som en gud. Här är det där bara. . . Det sitter bara rätt, ser Ni inte upplägget?

²¹⁹ Det finns ingenting ljuvligare, som Gud kunde ha gett en man, än en hustru, en verklig hustru. Men då hon blir någonting mer än det, är hon – är hon ur funktion. Det är exakt riktigt. Gud menade aldrig, att kvinnor skulle arbeta på några av de här platserna och göra den där sortens saker, så där. De här kvinnorna, man. . . De ska få barn och uppfostra sina barn. De är små predikanter allesammans, varenda en av dem, men de har

sitt eget pastorat hemma hos sina barn, då de uppfostrar sina barn. All right.

220 Två andar nu, nästan lika. Precis liksom Eva, nästan att . . . Å, Satan, han sa: "Gud har ju sagt . . ."

"Mmm."

"Gud har sagt . . ."

"Mmm, det är riktigt."

"Gud har sagt . . ."

"Mja-ha."

221 "Gud har ju sagt, men å, säkert kommer Han inte att fördöma oss, om vi är döpta i namnet: 'Fader, Son, Helig Ande'. Skulle inte det vara precis lika bra?" Din sliskiga hycklare! Jajamänsan. Gud sa aldrig *det*!

222 Det finns ingenting sådant i alla fall. Det är dött! Det finns ingenting sådant! Säg mig, var namnet "Fader, Son, Helig Ande" är! Det finns inget sådant namn, då är det dött! Var kom det ut? I *Sardes* den "döda" församlingen. Ingenting sådant! "Du har namnet om Dig, att Du är 'levande', och Du säger, att Du är en 'kristen församling', men du är död!" Det är riktigt, det finns ingenting sådant som namnet "Fader, Son, Helig Ande".

"Å, men skulle inte det vara precis lika bra?"

223 Och det är det inte, Paulus sa, att det inte var det. Han sa: "Har Ni fått Den Helige Ande, sedan Ni kom till tro?"

"Vi vet inte, om det finns . . ."

224 Han sa: "Hur blev Ni då döpta?" Han sa: "Kom och låt Er döpas om igen i Jesu Kristi Namn!" Han sa: "Om en ängel kommer från Himlen och lär någonting annat, så vare han förbannad!"

225 Det där är Sanningen! Jag är bara ansvarig för att säga Den. Ni förstår, det är inte så mycket Ni, det är de här banden, som jag tillrättavisar på, ser Ni, för jag vet, vart de går (överallt), så det är så det är. All right. Det är inte . . .

226 Eva blev bedragen, hon såg en del av Ordet. Moab var bedragen. Den sovande jungfrun var bedragen. Församlingen är bedragen. Samfunden är bedragna. Förstår Ni?

227 Stanna hos Ordet! Det är enda sättet. Stanna kvar hos Det, flytta Dig inte från någonting av Det! Stanna kvar hos Det, gå rakt på det, som Gud sa, att man ska göra! Vad vem som helst annars säger, håll Dig till Guds kurs!

228 Den sovande jungfrun nu, hon förlorade sin plats, det vet vi. Hon kommer fram i domen. Och om hon någonsin har hört Sanningen, blir hon fördömd. Det är riktigt. Man finner aldrig Jesus någon annanstans än där man lämnade Honom.

229 Judas skulle kunna komma fram. . . Kom ihåg! ”De sovande jungfrurna’ säger man ’skulle de kunna vara inspirerade av djävulen?’” Absolut! ”Fast de lever rent?” Jajamänsan. Judas gjorde det. Frälst, helgad, predikade gudomlig helbräddagörelse, kastade ut onda andar. Å, han var precis rakryggad, nästan det samma som resten av dem var. Men då det kom till Pingsten, det var då han visade färg. Han fick inte Den Helige Ande och gjorde helt om och förnekade Herren Jesus. Det är exakt vad församlingarna gjorde. Då det kom till Pingstvälsignelsen, kom de bort ifrån Det. Å, ser Ni det inte, klass?

230 Å, ikväll nu, den stora Toppstenen. Men ett ögonblick bara, jag tror vi har litet mera tid här, jag skulle vilja komma fram till någonting annat. Jag vill vi- . . . Er vilddjurets märke. Vilddjurets märke, låt oss ta Uppenbarelsboken 13 bara en minut! Uppenbarelsboken 13:15, och bara läsa vad. . . Vad han kommer att göra. Uppenbarelsboken 13:15:

Och han fick makt att ge liv åt avbilden. . . (Det är nu ”åt de protestantiska kyrkorna, de protestantiska kyrkorna.”)

231 Han fick makt, därför att de hade skapat en avbild: de protestantiska kyrkorna. Genom Kyrkornas Råd skapas en plats, där all denna protestantiska gemenskap kommer att vara tvungen att enas. Hur många känner till eller läste om den stora Enhets-byggnaden de har åt världens kyrkor? Visst. Förstår Ni? Uppe i. . . Där uppe nu, precis liksom FN:s nationer. Och de är där allasammans, varenda en av dem, till och med Assemblies of God. De är där! De är där, ser Ni. Det är hårt och skoningslöst. ”Liksom ett svin vänder tillbaka till sitt vältrande och en hund till sina spyor”, raka vägen tillbaka till samma sak (Absolut!), de förnekar nästan sin evangeliska ståndpunkt. Och där är man, vill vara stor, vill uppföra sig liksom resten av världen, liksom Israel gjorde, då de såg kungarna och sa: ”Gör oss en kung!” Förstår Ni?

Och han. . . skapade en avbild av vilddjuret, och vilddjurets avbild skulle kunna både tala och göra så, att alla, som inte ville tillbe vilddjurets avbild. . .

232 Vilddjurets avbild, ”protestantsamfundet”, inte det katolska. Det här är Amerika, som han talar om här, ser Ni, för det här 13:e kapitlet är om det amerikanska, vilddjuret, som kom upp ur. . . Ser Ni, alla de andra djuren kom upp ur vatten, vilket betyder ”massor och skaror av människor”. Men vilddjuret här, det kom upp liksom ett lamm, upp ur marken, där det inte fanns några människor. Det hade två horn, och så talade det liksom en drake. Och de gjorde en avbild av vilddjuret, som fanns i Europa och gjorde det här, här borta, till en avbild av det. Ett kon. . . De förenade kyrkorna och skapade det här protestantiska sällskapet, och sedan tvingade de alla

de andra kyrkorna, så att de inte ens kunde köpa eller sälja eller någonting annat, med mindre de fick det här märket för vilddjuret.

233 Ge nu akt på vad som sker här!

Och han gjorde så, att alla, både . . . stora, rika . . . fattiga, fria . . . slavar, måste ta emot ettärke på sin högra hand eller på sin panna.

Och att ingen människa fick köpa eller sälja, med mindre hon hade märket eller vilddjurets namn eller dess namns tal.

Här är visheten. Låt den, som har förstånd, räkna ut vilddjurets tal, för det är . . . människas tal, och hans tal är sexhundrasextiosex. (Vilket vi vet, vem det är, det är Roms prästerskap, påven.)

234 Jag har varit där och själv sett det, så jag borde veta, uppe över hans plats (hans tron, som det var) liksom då de satte upp den förste Bonifacius, den III:e, uppe vid början av den katolska tidsåldern här. Och uppe ovanför den, står det *Vicarivs Filii Dei*, vilket betyder "en vikarie för Guds Son". *Dei, Dei*, "Gudomlighet", ser Ni. Ser Ni, Guds Sons vikarie. Med andra ord: "Precis liksom om Guds Son satt här på jorden", ser Ni, "All makt att förändra Bibeln", förändra vad som helst han vill. Därför: "Säg 'Hell Dig, Maria!'" Vad säger påven? "Vi ska ha 'Hell Dig, Maria!'" Det avgör saken. Um, hum. "Nåväl, gör *det-och-det!*" Vad påven säger, det är så, det är så. "En vikarie istället för Guds Son."

235 Helt nyligen fick de ut en dogm, att "Maria inte var begravnen". (Och de har hennes grav och allting markerat, där hon blev begravnen.) Man sa: "Nej, hon steg upp igen och återuppstod." Påven sa: "Så är det!", och det räcker till. "Det är ofelbart, ser Ni", påven sa så. Ser Ni: "Guds Sons vikarie."

236 Och det står: "Vem som helst, nu, som vill veta vem vilddjuret är, var hans makt kommer ifrån", det står: "Räkna ut talen där och låt den, som har vishet. . ." Där, det är en av Den Helige Andes gåvor, är vishet. Förstår Ni? Låt den, som har vishet, räkna ut människans tal, för det. . . Räkna ut vilddjurets tal, för det är människans tal, och hans tal är sexhundrasextiosex. Ta nu de. . . Och stava ut det där namnet, V-i-c-o, och – och bara i enlighet med orden, och dra en linje här nere och. . . Rättare sagt addera de romerska siffrorna, så ska Du finna, att här får Du sexhundrasextiosex. Det är riktigt.

237 "Och låt oss nu göra en avbild av det där vilddjuret!" Och borta i det här landet har de gjort en avbild: ett förbund av samfund tillsammans, nikolaiterna kom samman och gjorde sig ett samfund. Och kommer till sist att förena det här brödraskapet, inte komma in som katoliker, men de kommer

att förenas som ett brödraskap, för att försöka att göra slut på kommunismen.

238 Och Bibeln säger, att Gud lät kommunismen uppstå för att ta hämnd på nationerna för vad de har gjort mot Guds barn. Det är exakt riktigt. Han sa: "Och de – de – de ger sin makt och allting åt vilddjuret till en tid och för att ta hämnd på folken. . . . För det blod, som de hade utgjutit." Och då den där atombomben, eller vad det nu än är, kommer att träffa Vatikanstaden, och det romerska prästerskapet inte kommer att finnas mer, säger Den: "Och i henne återfanns blodet av varenda martyr, som någonsin dräptes i världen." Och där är hon. Och här är avbilden av den, ett kyrkoförbund.

239 Kommer inte att dröja länge, förrän vi kommer att bli tvungna att stänga de där dörrarna där ute, eller också ta ett samfundsmärke. Och vi kommer att stänga dörrarna, det är riktigt, vi ska. . . . Vi vet bättre än så.

240 Nu vill jag, bara för den sammanfattande delen nu, innan vi går härifrån om några minuter. Guds *insegel* är nu "Den Helige Ande". Alla vet det, eller hur? All right, vi vet det allesammans, att Guds insegel är Den Helige Ande. Det finns. . . . Om Ni tar Uppenbarelseboken 9 – 9:1 till 4, ska Ni finna, att de allesammans hade inseglet på sin panna. I första Korintierbrevet 1:22 sa Paulus: "Varmed Han har beseglat oss med Sin Helige Ande intill. . . . dag." Efesierbrevet 4:30 säger: "Bedröva inte Den Helige Ande", det är den där Ängeln, som kom fram och satte inseglet på deras panna. Det där betyder nu inte, att man. . . . Att Han tar och sätter en prick där uppe. Ens panna är ens uppenbarelse, ser Ni, och ens hand är det, som man gör åt det. Ser Ni, det är ett andligt märke. Förstår Ni? Han tar inte en stor stämpel och stämplar en så *där*. Nej, då.

241 Liksom de sa här för några år sedan, då N.R.A. kom ut, att det var *det här*, *det där* eller. . . . Titta inte efter det där, det finns redan till. Bibeln säger, att det började ända där fordom, det har nästan tagit slut nu. Förstår Ni? Det är riktigt.

242 Men Han märkte de Beseglade. Förstår Ni? Hur var nu – hur var det första inseglet, hur såg det ut? De blev fyllda med Den Helige Ande, det är riktigt, och deras gärningar var Kristi gärningar. De la händerna på de sjuka, och de blev friska, de gjorde alla slags tecken och kraftgärningar och under. Och på deras panna var de beseglade med den uppenbarelsen, att Han var Guds Son, och de – de arbetade tillsammans med Honom (Kristi Gudom), där är märket.

243 Du säger: "Nja, nu är Han ju den tredje personen, eller den andra per-. . . ." Du har inget insegel än, så bara – låt Det bara vara ifred! Ser Du, du är bedragen, redan utanför papperet där, så det finns ingenting sådant som det i Bibeln. "Vi välsignar. . . . Vi tror på den heliga treenigheten." Du är långt. . . . Du är inte

ens inne på papperet nu, ser Du, för det finns ingenting sådant som *treenighet* någonsin nämnt i Bibeln. Finn ordet *treenighet* i Bibeln och kom!

²⁴⁴ [Tomt ställe på bandet. – Utg.] . . .? . . . i Sonen, som kallas sonskapet. Nu är Han i Dig, Den Helige Andes dop, samme Gud. Den Helige Ande var Jesu Kristi Fader. ”En liten tid, och världen kommer inte att se mig längre”, sa Jesus, ”Jag kom från Gud, och jag går tillbaka till Gud (Den Helige Ande igen). Och jag ska vara med Er, till och med i Er, till änden (vid fulländningen). Hela vägen fram igenom ska jag vara precis genom Er, så där, där. . . . Och just de gärningar, som jag gör, ska Ni göra också. De saker jag har gjort kommer att följa med, det kommer att vara den troendes tecken hela vägen. Gå och predika och döp dem i Herrens Jesu Namn, så ska de bli fyllda med min Ande. Och om de är det, ska dessa tecken följa dem, som tror, till världens ände. Jag är alltid med Er, ända till världens ände.” Han togs upp in i Härligheten. Så är det med det, och vi väntar, att Han ska komma en dag. Det där är nu Guds insegel, det vet vi.

²⁴⁵ Och kom ihåg, av judarna beseglades det bara etthundrafyrtiofyrtusen, vilket var kvarlevan av judarna, som fanns kvar. Men i den här, i Hedning-bruden, i Hedning-bruden var det tiotusentals gånger tusenden av dem, som är beseglade där inne, för det är de där martyrerna osv., som kom fram genom tidsåldrarna där. De kommer att uppstå på domens dag.

²⁴⁶ Vad tror Ni kommer att hända, då domens kopparfötter står där på den dagen, och de där martyrerna ställer sig upp där framför de där romarna (kanske nikolaiterna fordom, som fick dem brända vid pålarna och kastade i lejonkulorna och sådana saker), och de står där som deras advokat i do- . . . I båset där? Och Domaren sitter där på sätet: ”Predikade Du Evangeliet för dem?”

”Jag beseglade bort mitt liv där borta i ett lejons mun för dem.”

²⁴⁷ Ojoj, broder! Tala om ”Gå bort ifrån mig”, helvetet kommer att vara för bra för dem! Det är exakt riktigt.

²⁴⁸ ”Håll fast! Jag känner dem, som kallar sig. . . (nikolaiterna), och kallar sig ’andefyllda’ och det är de inte.” Där, ser Ni, var så goda! Å! Vilken stund som kommer, vilken fruktansvärd tid! Gud kommer att hämnas! ”Jag ska hämnas”, säger Herren, ”jag ska vedergälla!” Och varenda ond gärning kommer att få möta en rättfärdig. . . Allting, som man någonsin har gjort eller tänkt i sitt liv, kommer att läggas en till last där, på den där stora magnet-saken med varenda ond tanke, som for genom ens sinne. Omvänd Er, barn!

²⁴⁹ Det finns bara ett enda sätt att komma bort ifrån det, att komma in i Kristus, och då man kommer in i Hans ljuvliga sida

där med fem sår, de fem dyrbara såren på Hans kropp, då man ser det där blödande där borta och gömmer sig i det, säger: "Tidsåldrarnas Klippa, jag är usel. Övertäck mig, Tidsåldrarnas Klippa!" Få känna Den dyrbare Helige Ande, bara dö ut och segla in i Kristi kropp, stå upp, att vakna till nya saker, det är en ny värld omkring en. De synder, som man en gång älskade, är bakom en. Å, det finns ingenting i framtiden, ingenting i nutiden, döden, ingenting annat, som någonsin kommer att skilja en ifrån Det Där. Man är besegrad fram till ens återlösnings dag genom Den Helige Ande. Man fick uppenbarelsen av Vem Han är. Man vet i sitt hjärta, att man har gått över ifrån döden till Livet.

²⁵⁰ Ge akt på Dina gärningar med Dina händer då, ser Du! Du stjal inte längre, Du gör inte längre någonting ont. Dina händer är rena från allt blod. och Du står och predikar Evangeliet, säger det, som är rätt, och lever det, som är rätt, och gör det, som är rätt, och Den Helige Ande är med Dig och gör tecken och under varenda dag. Gud låter Dig veta hur: "Du är mitt välsignade barn, och jag är hos Dig, jag – jag är här hos Dig. Var Du än är, är jag hos Dig. Jag ska gå med Dig genom de mörka stunderna och överallt." Å, vilken – vilket Ankare!

Jag har ankrat min själ i Vilans hamn,
För att inte mer segla på de vilda haven.
Å, stormen må svepa över det vilda, stormiga
djupet,
Men i Jesus är jag säker för evigt.

²⁵¹ Till och med då döden kommer surrande fram en dag och flyger som ett bi runt Ditt huvud så där, kan Du säga: "Å, död, var är din gadd?"

²⁵² Liksom lilla Sarah skrev här om förmiddagen, min lilla flicka, som sitter där bak. Hon gjorde anteckningar, hon och broder Collins lilla flicka, tror jag, om vad jag skulle komma att säga. Så jag läste papperet, hennes mor och jag, och hon sa: "Revolutionsboken." Amen. Hon sa . . . Och Ni vet den där lilla berättelsen, som jag berättade på slutet om *döden*, Ni vet. Ni har hört den, *har ingen gadd*. Var Ni här, då den berättades? Ser Ni, döden hade en gång en gadd i sig, men då . . .

²⁵³ Satan var inte alltför säker på, om den där Mannen var Guds Son eller inte. Man kunde se honom stå där då . . . Satan kom till Honom och sa: "Nåväl, om Du kan utföra kraftgärningar, om Du är en man, som gör kraftgärningar, är Du denne Guds Son. Jag ska säga Dig, att det står i Bibeln, ser Du, att . . . Och – och om – om Du är det, så låt mig se Dig utföra en kraftgärning! Nu är Du hungrig, Du har ju inte ätit på fyrtio dagar, varför tar Du inte den där stenen och gör bröd av den och sätter Dig ner och äter? Låt mig se Dig göra det, så ska jag tro, att Du är Guds Son."

²⁵⁴ Han sa: "Människan ska inte leva allenast av bröd, utan av vartenda Ord." Oj, oj! Han förstod, att han inte mötte Moses där,

eller hur? Moses kastade ner buden och hade sönder dem. Men han förstod, att han träffade mer än Moses.

255 Så förde han Honom upp, och han sa: "Ser Du alla världens riken? Där är Förenta Staterna, där är Storbritannien, där är alla de, som ska komma till här i kommande år." Han sa: "De kommer allesammans att tillhöra mig, det vet Du." (Det vill säga vem, som styr dem.) Han sa: "De är mina och jag ska ta hand om dem, jag skickar ut dem i krig, jag gör vadhelst jag vill med dem. De är mina." Han sa: "Jag ska ge dem till Dig, bara Du vill tillbe mig."

256 Han sa: "Gå bort ifrån mig, Satan!" Han visste, att Han skulle bli arvinge till dem i alla fall, till sist, så Han sa: "Gå bort ifrån mig, Satan!"

257 Då de till sist fick ner Honom dit en dag, och de – de tog en trasa och satte omkring Hans ansikte så *här*, jag föreställer mig en gammal smutsig halsduk, och fick . . . Drog den runt Hans huvud. Och Han satt där, blödande och skadad. Om morgonen, en kall vind blåste. De hade redan piskat Honom, och blodet rann över Hans axlar, de kastade någonting runt Honom så *där*. Och det där blodet klibbade på Hans rygg, och Han satt där, och en krona av törnen drogs ner över Hans ansikte så där. Och blod och spott från soldaterna över hela Hans ansikte, där Han satt. Var inte det en syn, som såg gräslig ut? (Å, Gud!)

258 Man säger: "Nå, om jag hade varit där, skulle jag ha gjort någonting åt det." Jaha, varför gör Du ingenting åt det nu? För om Du . . . Du skulle ha gjort samma sak, som Du gör nu.

259 Där var Han, satt där hånad och bespottad. Där står lärjungarna där bak och säger: "Oj, oj, kunde Det ha varit? Den där Mannen, som kunde kalla en död man ut ur graven, och titta på Honom där!" Men de kände inte Skrifterna. Det är så det är, ser Ni.

260 Och så blod och spott i hans ansikte. De satte en trasa omkring Hans ögon och sa: "Ni vet, de säger mig att 'Han hade andebedömning, Ni vet. Han är en profet, Han kunde tala om för människorna. Han talade om för kvinnan vid brunnen om hennes synder. Och han talade om för Simon, att hans fars namn var Jonas och allting om det där.' Låt oss se, om Han kan, vad Han kan göra nu!"

261 De sa: "Vi ska sätta Honom på ett litet prov." Det där var djävulen, som arbetade i de där människorna. De satte trasan över Hans ögon så *där*, de fick tag i en käpp och slog Honom uppe på huvudet med den och sa: "Om Du är profet, så tala om för oss, vem som slog Dig!" Han öppnade aldrig Sin mun, Han bara satt där.

262 Satan sa: "Du vet, det där kan inte vara . . . Det där – det där kan inte vara Gud."

263 Det är samma sak, som det där gamla samfundet säger idag: ”Den där skaran frimicklar, det kan inte vara Gud.” Men de vet inte. De vet inte. ”Det kan inte vara Gud, som gör de där sakerna, det där är mental telepati. De är – de är spåmän.” De fick Den bara inte, det är alltsammans.

264 Så de började – började gå uppför kullen, satte på Honom den där manteln. De enda kläder Han hade, antar jag, då Han var människa, Maria och Marta fixade en liten mantel åt Honom, mantel alltigenom, sömlös. De la den över Hans rygg. Och de där små fläckarna fanns på Hans rock, då Han gick uppför kullen och släpade och dunsade på det där gamla korset. Och hans lilla, bräckliga kropp gick med, och de piskade Honom och allting annat, fick Honom till att fortsätta så där. Det där gamla korset: ”duns-duns-duns”, och Hans axlar gnuggades, och han vacklade, och Han fortsatte.

265 Och de där små fläckarna blev större och större, tills de till sist allesammans blev en enda stor fläck. Gamle Satan kom fram, Ni vet, i form av ett ”bi”, den där *döden*, Ni vet, och sa: ”Nä, nä, nä! Det där? Gud skulle inte göra det där.” Han sa: ”Han är bara en människa, Han spelade bara.” Han tror fortfarande det. ”Han spelar bara, så jag ska bara sticka Honom. Om Han vore Gud, skulle Han inte kunna dö. Så jag ska – jag ska sticka Honom och se efter, så där. Jag ska – jag ska sätta Honom på prov.”

266 Så då han fick Honom på korset, satte han den där gadden i Honom. Men då han gjorde det, miste han sin gadd. Det där var mer än en människa, han stack Gud den gången.

267 Och det är orsaken till att han sa: ”Å, död, . . .” då Paulus . . . Som – som Ni vet, kan ett bi, då det sticker djupt, inte sticka mer. Det är slut med biet då. Det kan surra och föra oljud, men det – det – det kan inte sticka, för det har ingen gadd. Så döden har inte längre någon gadd. Paulus, då de byggde ett ställe för att hugga av hans huvud, sta- . . . Då surrade döden omkring honom, han sa: ”Å, död, var är Din gadd?”

268 Graven sa: ”Jag ska få tag i Dig, Paulus. Jag ska vältra mig över Dig.” (Jag for dit, där de högg av hans huvud och kastade ner honom i kloaken där.) Graven sa: ”Jag – jag – jag ska fräta sönder Din kropp, jag ska få Dig att ruttna bort.”

269 Och han sa: ”Å – å, grav, var är Din seger?” Förstår Ni? ”Men Gud vare tack, som ger oss segern genom vår Herre Jesus Kristus!” Döden miste sin gadd för honom. Han sa: ”Jag har kämpat en god kamp, jag har fullbordat mitt lopp, jag har bevarat Tron. Och framdeles ligger en rättfärdighetens krona och väntar på mig, som Herren, den rättfärdige Domaren, kommer att ge mig på den dagen. Och inte bara mig utan alla dem, som älskar Hans tillkommelse.” Amen! ”Hugg nu, om Ni vill!” Ha, ha! Å, det är – det är så det är . . . Det är vägen, broder. Det är – det är den verkliga kristna Anden.

270 Om – om man nu får tillfället, hur får man vilddjurets märke? Jag skulle bara vilja säga det här, bara för att jag tänkte, att jag skulle avsluta med att säga det här. Hur får man vilddjurets märke? Skulle Ni vilja veta det? Vad är resultatet? Vad är vilddjurets märke?

271 Vi vet, vad Guds insegel är. Vad är Guds insegel? Nåväl, låt oss slå upp Efesierbrevet 4:30, och då – då Ni får upp det, så läs det själv där! Eller – eller också kan några av Er få tag i Uppenbarelseboken – Uppenbarelseboken 9:1 till 4. Och de andra, Andra Korintierbrevet 1:22. Det finns många ställen. Jag prickade för några där. Men låt oss få Efesierbrevet 4:30, och då kan Ni se, vad Guds insegel är, och de här andra, eller var som helst. Ta bara ordet *insegel* i Din konkordans och slå upp det överallt, där Du vill! All right, Efesierbrevet 4:30, lyssna till det här!

Och bedröva inte Guds helige Ande, varmed ni är beseglade fram till er återlösnings dag!

272 Vad är Guds insegel? Den Helige Ande. Visst. All right, nu: ”Den, som inte har Guds Ande, är inte en av de mina.” Om man har Den Helige Ande, är man en del av Gud, för man är Hans. Han har – Han har beseglat en och Han är i en, verkar i en, och de tecken, som Han gör, gör man också. Förstår allesammans det nu, Ni i klassen? Det fordras Guds Ande för att vara Guds, Den Helige Ande. Och om man är av Den Helige Ande, så gör man de gärningar, som Jesus gjorde. Förstår Ni? Ens kärlek . . .

273 Då de spottar en i ansiktet och slår en överallt så där, fanns det ingen bitterhetens rot. Han tittade ner på dem, Han sa: ”Fader, förlåt dem, för de vet inte, vad de gör.” Ser Ni, det gjorde de inte.

274 Skulle Ni kunna föreställa Er det? Hans egna barn, som ropade efter Hans Blod! Himmels och jordens Skapare hängde på ett kors, som Han själv skapade, lät det växa upp ur jorden. Och Hans egna barn! (Tänk på Era barn, fäder, Era egna barn!) Som ropar om Honom: ”Bort med Honom! Ge oss Barabbas, rövaren där borta!”

275 Å, jag var denne Barabbas, det var jag, som förtjänade att dö, och Han tog min plats. Hur måste inte gamle Barabbas ha känt sig den där morgonen, då den där officeren kom klampande ner igenom där och öppnade dörren! Och gamle Barabbas sa: ”Oj, oj! Bara en liten stund, så är jag borta. Jag är en mördare, jag är – jag är en rövare. De ska döda mig idag, det vet jag, att de ska. Det är påskdagen, så jag – faktiskt . . . Jag vet, att jag ska dö idag.” Nervös, gick omkring hela natten precis liksom vilken annan syndare som helst. Innan man visste ordet av, kom vakten här. Han sa: ”Å, å, här är han. Jag måste gå. Jag måste gå.” Och nyckeln gick in och klickade.

Vakten stod i givakt: ”Kom ut, Barabbas!”

”Mm, ja. Jag vet, att jag ska gå. Jag går.”

”Nej, gå vidare och gör vad Du vill!”

”Vad?”

”Gå och gör vad Du vill! Gå ut, bara, Du är fri.”

276 ”Är jag fri? Å, Ni dömde mig till döden.” Det är riktigt. Gud dömer alla syndare till döden. ”Ni dömde mig till döden, hur kan jag gå fri?”

277 ”Kom hit, Barabbas! Titta, vem som går uppför kullen där borta, lyssna, hur det där korset dunsar på marken! Hör spikarna, då de drevs in i Hans händer! Titta på Honom, där Han gråter, salta tårar och blod blandade i hans ansikte! Han tog Din plats, Barabbas, Han dog för Dig.”

”Menar Du, att Han dog, så att jag kunde vara fri?”

”Ja.”

278 ”Nåväl, all right, jag ska börja mörda igen, då.” Å vilken otacksam en, Du förtjänar att dö.

Då – då jag granskar det underbara Korset,
På vilket Härlighetens furste dog,
Är all min berömmelse bara fåfäng förlust.

Oj, oj! Inte underligt, att poeten sa:

Levande älskade Han mig, döende frälste Han
mig.
Begraven bar Han mina synder långt bort.
Uppstånden rättfärdiggjorde Han gratis för
alltid,
En dag kommer Han, å, härliga dag!

279 Hur skulle jag någonsin kunna avvisa Honom, då jag ser, vad Han gjorde för mig? Hur skulle jag kunna det? Jag skulle vara villig att förlora varenda vän jag har på jorden. Hur, då jag. . . Jag skulle vara redo att bli utsparkad av organisationer och omringsparkad, allting annat då. Då jag tittar dit bort, då jag var dödsdömd, och Han tog min plats! Visst, Herre. Allting, jag räknar allting annat som fåfäng förlust. Å, låt mig få omfamna Korset, å, Herre!

Mitt ibland rämnande klippor och mörknande
skyar
Min Frälsare böjde Sitt huvud och dog,
Den förlåt, som öppnade sig, uppenbarade
vägen
Till Himmelens fröjder och dag utan slut.

280 Å, låt mig – låt mig stanna nära Dig, Jesus! Visa inte bort mig ifrån Din kära sida, där jag ser Dina fem sår blöda! Å, Himmelens Furste, så Han dog, dog för mig! Dog för att jag skulle. . .

281 En fördömd. . . I syndens kedjor, i helvetets fängelse, fördömd, skyldig, på väg bort för att bli förintad för alltid, och Någon tog min plats. Och då de. . . Plöjde här ute, då jag var en k- . . . Var omkring arton, tjugo år gammal, en dag då Den Helige Ande. . . Jag sa: "Nåväl, vem är jag? Varifrån kom jag? Vart är jag på väg?"

282 Han sa: "Han tog Din plats, Du var på väg *dit*. Han tog Din plats, där är Han."

283 Jag sa: "Å, Guds Lamm! Å, Guds Lamm, jag kommer! Jag kommer! Ingenting har jag med mig i mina armar, jag har ingenting att erbjuda Dig, Herre, jag klänger mig bara helt enkelt till Ditt kors. Det är allt jag har." Och Han tog in mig. Han klädde mig, liksom fadern med den förlorade sonen, satte på mig nya kläder, inte mina kläder, Hans rättfärdighets klädnad satte Han på mig och en vigselring på mitt finger, så att jag ska vara med i Bruden den dagen. Nu har den gödda kalven slaktats, och vi fröjdas, för att jag en gång var död, och nu är jag levande, en gång var jag förlorad, och nu är jag återfunnen.

Förunderlig nåd! Så ljuvligt är ljudet,
Som frälste ett vrak som mig! (Ett värre än
Barabbas.)

En gång var jag förlorad, men nu är jag funnen,
Jag var blind, men nu ser jag.

Det var nåden, som lärde mitt hjärta att frukta,
Det var nåden, som avhjälpde min fruktan.
Hur dyrbar framstod inte den där nåden
Den stund då jag först trodde!

Då vi har varit där tiotusen år,
Skinande ljusa som solen. (Inga stjärnor mer,
solen.)

Ska vi inte ha färre dagar till att sjunga Hans
lov,
Än då vi först började. (Vi är i Evigheten då.)

284 Å, så jag älskar Jesus för att Han älskade mig först! Å, så underbart!

Slå upp 2 Mosebok tillsammans med mig nu, om Ni vill, 21:a kapitlet!

285 Hans "Andes" förmaning, nu ska vi tala om hur man ska få. . . Jag visade Er och talade om resultaten för Er, "*där* är Han."

286 Hur får man nu "vilddjurets" märke? Och jag ska visa Er, vad ens dom är *där*. Vilddjurets märke nu, 2 Moseboks 21:a kapitel. Tar det ur Gamla Testamentet, så att Ni kan se det här borta. Även i Nya Testamentet har jag massor av Skriftställen, som ligger här, vilka vi alla känner till. Låt oss nu läsa!

Nu är det här de rätter, som du ska förelägga dem.

Om du köper en hebréisk tjänare, (Kom nu ihåg, att det är en hebré, det är en troende, ser Ni.) . . . en hebréisk tjänare, ska han tjäna i sex år, och på det sjunde ska han gå ut fri för ingenting.

Om han kom in ensam, ska han gå ut ensam, om han var gift, då ska hans hustru gå ut tillsammans med honom.

Om hans herre . . . gett honom en hustru, . . . hon har fött honom söner eller döttrar, ska hustrun och hennes barn vara hennes herres, och han ska gå ut ensam.

287 Jag ska inte. . . Jag – jag – jag – jag vet, att min tid är slut. Ursäkta mig, broder Neville, men jag – jag måste få det här att sjunka in, broder.

288 Titta här! det är inte vad Din mor är, vad Din far är, det är Du! Inte Din hustru, ser Du. Hans hustru räknades inte, hans barn räknades inte. Det är han! Det spelar ingen roll. . . Din mor kan ha varit en helig, Din far kan ha varit en helig, det var Esaus far och mor, men han var okvalificerad. Förstår Ni? Men han. . . Men det är ett individuellt förhållande med Dig.

289 Säg: "Min far är predikant." Det har ingenting att göra med Dig. "Min mor var en gudfruktig kvinna. Å, hon är i Himmelen." Det kan vara riktigt, men hur är det med Dig? Det är Du!

Och om tjänaren. . .

290 Här är nu där han. . . Lägg nu märke till det här vilddjurets märke nu! Nu har jag inte tid till att gå tillbaka i ordningen, för det är tjugo minuter kvar. Men jag vill tala om det för Er.

291 Det kom nu en tid, som utropades vart sjunde år. Det där var sex år. På det sjunde året (Bibelstudenter, predikanter och sådana, som sitter runt omkring här, vet att det här är sant.) Det utropades. . . Det sjunde året kallades för jubelåret, allting vilade. Det planterades inga grödor det sjunde året, landet vilade, allting. De bara plockade ax, ser Ni. Allting vilade under det sjunde året. Och det sjunde året var det en präst, som blåste i en basun. Och om en man hade varit slav, jag bryr mig inte om, vad hans skulder var, han blev fri.

292 Det där är nu en förebild till Evangeliets Basun. Man kan ha tjänat djävulen alla de här åren, i kedjor, med drickande, rökning, spel och synd, smutsiga saker, vad man än har gjort, men då man hör Evangeliets Basun ljuda, är det ett tecken, att man kan bli fri. Man kan gå! "Tron kommer av: [Församlingen säger: "Att man hör." – Utg.] Hör Guds Ord." Nu har man hört det fulla Evangeliet, man behöver inte stanna kvar bunden längre.

293 Om man nu bara sitter och säger: "Å, jag lyssnade till Det, men jag hörde det inte." Förstår Ni? All right, då är det inte för Dig. Mmm. Det är till för dem, som hör Det. All right, om Du kan höra.

294 Ge nu akt på vad Han sa här! För att bevisa det här nu, ge nu noga akt på det och håll Din tankeverksamhet igång de nästa två eller tre minuterna!

*Och om tjänaren (Det är mannen, som skulle frigges.)
skulle säga: "Jag älskar min herre, . . ."*

295 Å, jag tycker om att gå på dans. Jag ger inte upp mina danser för någon. Jag ger inte upp *det här, det där*, eller *det andra* för någon. Min hustru, mina barn, det som hör den här världen till, som jag älskar. Titta nu här, broder Branham, jag ska tala om för Dig, menar Du att jag måste . . . ? Du behöver inte sluta med någonting. Du bara kommer in, det slutar av sig självt. Men – men Du säger: "Nja, jag skulle inte göra det. Jag behöver inte göra det, jag tillhör församlingen och jag är precis lika bra som Du eller vem som helst annars." All right, broder. Det där är all right, Du hör, vad Sanningen är. "Nja, lyssna nu här, är inte 'Fader, Son, Helig Ande' . . . ?" Ja, om Du vill hålla Dig till den vägen, så gå på bara!

296 Du har hört, vad Basunen ljöd, och Du hörde tonen Den angav. Och Bibeln säger . . . (Å, Gud!) Titta på det där! Skulle inte det där bli en text åt mig just nu för nästa timme? "Om basunen ger ett otydligt ljud." Om Ditt samfund säger: "Fader, Son och Helig Ande", så låter inte det som Basunen. "Om basunen ger ett otydligt ljud, vem ska då göra sig redo till krig?"

. . . tjänaren skulle säga: "Jag älskar min herre, . . ."

297 "Jag – jag älskar djävulen, som – som får mig att göra de här sakerna, det är all right. Och jag tror inte . . . Jag tror, att Du bara är alltför trångsynt där uppe – där. Jag tror bara, att Du är alltför trång." All right. "Jag älskar sakerna. Jag – jag tycker, att vi borde ha de här stora sakerna, som *det här* och göra *det här*, värld . . . Och vi har danser, vi har bingo i vår kyrka och sådana saker, och vi har det fint allesammans, och de är precis lika bra som den där skaran Ni har där uppe." Okay, det där är all right. All right.

. . . och jag vill inte gå ut i denna Andens frihet, som Du talar om,

Då ska hans herre (djävulen) ta honom med sig till domarna och ska även ta honom med sig till dörren . . .

298 Mmm! Till vad? Vem är dörren? [Församlingen säger: "Jesus Kristus." – Utg.] "Jag ställer en Dörr framför Dig." När kom detta vilddjurets märke? I den här tidsåldern, då en Dörr ställdes fram. Det här mar- . . . Den slutliga märkningen av vilddjuret.

. . . ta honom med sig till dörren, eller till . . . -posten, (det är Golgata, all right) . . . Och hans herre ska borra hans öra . . . ska genomborra hans öra med en syl, och han ska tjäna honom för alltid.

299 "Vad menar Du, broder Branham?" Om Du hör Evangeliets Sanning och Du vägrar att vandra i Den, då märker Gud Ditt öra, så att Du aldrig mera hör Den. Du har gått över gränsen mellan Liv och död. Då kommer Du att fortsätta tillsammans med Din organisation, Ditt samfund, resten av Ditt li- . . . Dina dagar, för alltid. (Vandra i Ljuset, barn, Det är riktigt.) Du kommer att få tjäna den där herren för alltid.

300 Låt det . . . Man vill inte . . . Ser Ni, Basunen ljöd, så han kan bli fri, det är Guds nåd. Det är jubelåret, avslutningen. Syndens tid är slut, broder. Jag säger till varenda en av Er, som tjänar synden, (på bandet eller i den synliga församlingen), att Du är . . . Varenda en, som tjänar synden, syndens tid är slut! Jesus dog, Du måste inte tjäna synden längre. Du behöver inte buga Dig för trosbekännelser och samfund. "Den, som Sonen har gjort fri, är verklig fri." Om Du vill bli fri och vara fri i Sonen, befriad från allting och tjäna Honom, så kom bara!

301 Men om Du inte vill det, så kommer Din organisation, Din herre, vem Du nu än tjänar, att sätta ett märke på Ditt öra, och Du kommer inte att kunna höra Det längre. Om Gud någonsin talar till Ditt hjärta, att: "Kom, det här är tiden", och du avvisar Det, då får Du hans märke, blir förhärdad för Sanningen. Där är djävulens insegel, vilddjurets märke. Förstår Du? Vad gör vilddjurets märke? Går och för Dig raka vägen tillbaka till Romismen, samfunds-ismen, och Du kommer aldrig att komma in och bli fri utan får tjäna den för alltid. Där är vilddjurets märke.

302 Det där är hårt, vänner, det är sårande, men det är vad . . . Jag är inte ansvarig för . . . Precis vad Bibeln säger.

303 Det där var nu en förebild i Gamla Testamentet, som förebådade hörandet av de goda nyheternas Evangelium att "Du är fri!" Du måste inte längre vara fastbunden, Du är absolut fri i Kristus Jesus. Inga fler synder osv. Du . . .

304 Du, som älskar världen, Bibeln säger: "Om Ni älskar världen eller det, som tillhör världen, är Guds kärlek inte ens i Er." Är det sant? Om man älskar världen eller det, som tillhör världen, är Guds kärlek inte ens i en. Hur är det då med alla de här stora sakerna, som pågår i världen idag i religionens namn? Det som hör världen till! Och folk bara sväljer ner det direkt liksom en gris i en grisstia, ser Ni: "Å, *det här* är fint! Ingenting om *Det Där!*" Ser ni, de är beseglade och iväg-märkta. Förstår Ni?

305 Förstår Ni nu, vad kvarlevan av judarna är, de hundrafyrtiofyratusen? Var de sitter och väntar? Precis i denna stund. Kan Ni se nu, att den ovisa jungfrun, som inte ville ta . . . Inte ville ta med sig Oljan, och kommer att få lov att uppstå och bli uppdelade, de rättfärdiga och orättfärdiga på domens dag? Förstår Ni, att då den ovisa jungfrun började erkänna, precis som nu, att hon behövde Det Här, hon gick för att få tag i Det, var det i den minuten, som Brudgummen kom?

306 Hur nära är vi, då? Just nu! Vi har nu på bara en kort tid, jag vet inte, hur mycket längre det kan dröja. Jag skulle inte kunna säga när, jag – jag vet inte. Kanske kan det bli ett år till, det kan kanske bli tio år, fyrtio år, det kan vara fyrtio minuter. Jag – jag vet inte, jag kan inte säga det. Men jag vet, att det är nära, det är riktigt nära. Och Herrens Ande . . .

307 Nu kommer det att komma en tid, då församlingen, innan man vet ordet av, kommer att bara börja svalna av. Hur många människor är det nu, som har lagt märke till församlingens avsvalnande på de sista få åren? Visst. Vad går den in i? Laodicea. Där ska vi fortsätta ikväll och lägga ut Laodiceas församlings ängel, lägga ut det här, så att Ni kan se det och se Hans Budskap och vad Det kommer att vara, och vid slutet av Laodiceas Församlingstidsålder, då den går över i och sträcker ut sig in i Evigheten, då.

308 Å, jag bara älskar Honom. Gör inte Ni det? Jajamänsan. Å . . . Vad är – vad är Guds Insegel? Den Helige Ande. Vad är vilddjurets märke? Att avvisa Den. Det är de två. Det ena är att se, och . . .

309 Tja, de är . . . Och hur många var på jorden, som inte fick Den? ”Alla, som inte var beseglade, tog vilddjurets märke.” Alla, som inte hade Guds Ande, hade vilddjurets märke. Guds Insegel är Den Helige Ande. Bibeln säger så. Vartenda ställe i Skriften talar om Den, säger att Den är Guds märke, ”Guds insegel.” Och alla, som inte hade Den, var en som avvisade Den. Och hur avvisade de Den? Genom att vägra att höra på Den. Är det riktigt?

310 Kom nu ihåg, hur får man tro? ”Genom att höra.” Var sattes märket? På handen? Nej. På huvudet? Nej. På örat, ser Ni. På örat, ”hörseln”. Vad åstadkom det? Gjorde ett ärr över hörseln. ”Och aldrig mer”, säger man, ”ingenting mer av Det Där för mig. Jag vill inte ha mer med Det att göra. Jag vill inte ha någonting att göra med Det Där.” Det är precis som de där . . .

311 Broder Neville, jag – jag – jag ska bara låta det där vara till en . . .

312 Jag tänkte berätta för Er om det där ”omöjligt för dem, som en gång blev upplysta”, ser Ni, ”att komma till – att komma in i Riket”, ser Ni. Det är liksom de där gräns-troende:

Titta, det är omöjligt för dem, som en gång blev upplysta, . . . blivit delaktiga av Den Helige Ande,

. . . smakat den tillkommande världens kraft,

Om de skulle avfalla, att på nytt omvända sig igen, eftersom de skulle korsfästa Guds Son åt sig och öppet utsätta honom för skam,

och räkna förbundets blod, vilket han helgades med, som någonting oheligt, . . .

313 Ser Ni, för de Utvalda att göra det där, det är absolut, totalt omöjligt. Han skulle inte kunna göra det, ser Ni. För vad skulle han göra? Förstår Ni? ”Men att räkna Förbundets Blod. . .” Ser Ni, om han nu är utvald och i gruppen, kan han inte göra det. Det är omöjligt för honom att göra det.

314 Nu har vi tagit, borrar ner det riktigt:

. . . för *regnet* . . . *kommer ofta över jorden, för att bereda den* . . .

. . . och *törnen och tistlar, som . . . är nära att förkastas, vilkas ände är att brännas upp.* (Vetet ska tas Hem till Ladan.)

315 Men det här livgivande regnet faller på både ogräset och vetet. De fröjdar sig båda två och känner på samma sätt för det då . . . Glada att få se regnet komma. Men av deras frukt ska man känna dem, om de får sin frukt ifrån ett ogräs eller frukterna av kornet (av vetet nu).

316 Här är nu det, som ska göra det. För att nu visa, var den här gränslinjen, var den här . . . Jag försöker hämta upp den här *jungfrun* åt Er, ser Ni, så att Ni ska – Ni ska förstå. Ifråga om den gräns-troende nu, så ge akt på det, som skedde, då de kom till Kades-Barnea, Israels barn. Jag tog det nyss fram och tillbaka i 1 Mosebok och fram och tillbaka i 2 Mosebok och överallt annars och försökte att visa Er förebilder av det, ser Ni, så klassen inte kommer att missa det.

317 Då nu de här människorna i – i det här . . . I uttåget, då de kom till Kades-Barnea. Kades-Barnea var världens domstol på den tiden. Det var där, som Israel fick sin dom utmätt. Då de nyss hade . . . Det var bara elva dagar från berget, där de fick buden, tills de fick domen, ”elva dagars resa efter kusten”, säger Bibeln. Elva dagars resa, och de kom till Kades, och där blev de dömda. Efter att Gud skulle ha tagit dem över på omkring fyra dagar, gick de raka vägen tillbaka hit bort i öknen där och vandrade runt. Och de fick buden osv. och kom tillbaka och hur, vad som skedde. Sedan kom de hit bort . . . Och elva dagar därifrån kom de till sin dom vid Kades-Barnea.

318 Vad skedde? Han tog ut en ur varje stam och sa: ”Gå över och utspeja landet och se efter, vilket slags land det är!” Jaha, de gick över allesammans och tittade.

319 Två av dem gick in och fick tag i en underbart stor druvklase. Å, en underbart stor klase, som det behövdes två man för att bära ut.

320 Vad gjorde de nu, då de kom tillbaka och hade sett, vilket slags land det var? De hade sett amoriterna och de olika där inne, och de sa: ”Oj, de är jättar!” (Det var naturligtvis Kains söner, som till slut hade kommit dit upp i det – det där landet.) Han sa: ”De är – de är – de är jättar!” Och han sa: ”Vi är – vi är – vi är inte

i stånd att – att inta det. Deras – deras – deras – deras marker är inhägnade allesammans, och med stora väldiga murar. Och å, vi ser ut som gräshoppor vid sidan av dem.”

³²¹ Vad hade de gjort? Å, de hade – de hade absolut sett landet. De hade smakat dess frukt. Ser Ni, Kaleb och Josua gick över och fick tag i beviset och tog det med sig tillbaka, hade det på sina axlar. De smakade frukten! Det är riktigt. De hade aldrig varit där borta, men Kaleb och Josua gick över, tog med sig beviset tillbaka. Kaleb och Josua sa: ”Vi är i stånd till att inta det.” Förstår Ni? Varför? För att Kaleb och Josua såg på Ordet.

³²² Gud sa: ”Landet är Ert. Det är alldeles fullt med amoriter och hiviter och alla slags -iter där borta, men”, sa Han, ”det är Ert. Och vartenda ställe Er fot ställer sig på, ska jag ge till Er.” Det är riktigt. ”Fortsätt bara att gå, ser Ni, det är Ert.”

³²³ Men de sa: ”Å, nej! Vi skulle inte kunna ha en sådan väckelseserie. Å! Å, å, varför, vet Du vad? Ärkebiskopen eller biskopen eller äldstebröderna eller någon kommer ner och sparkar ut oss allesammans.” Hmpf! Gå på bara, det är riktigt, vi kommer att få ha den.

³²⁴ Och sedan kom nu de här två tillbaka dit och sa: ”Vi är mer än i stånd till att inta det, för Gud sa så! Låt oss gå och ta det!”

³²⁵ Men, ser Ni, de där gräns-troende, de kom fram långt nog för att – att få smaka Det. ”Det smakar gott, ja. Men å, vi kan inte göra det.”

³²⁶ Vad är nu det där? Här är den troende idag. Ge nu akt på den här mannen just *här*! Gud ger honom en kallelse. Mmm. All right, nu blir han frälst. Hans mor är tvätterska och skickar honom till någon högskola, för att han ska få sin utbildning för att predika. Nåväl, han kommer dit ut, han tror fortfarande, att han . . . Varenda gång han ser kvinnor, som är omoraliskt klädda, får det . . . Det sliter sönder honom. Varenda gång han känner lukten av cigaretter, kan han bara inte låta bli att röka en. Han vet, att det där är fel. Han vill inte göra så där. Så han sa: ”Herre, helga mig, ta bort det där ifrån mig!”

³²⁷ Gud sa: ”All right. Jag ska göra det för Dig, min son, ta bort allt det där ifrån Dig.”

³²⁸ En kväll vacklar han in hos en liten mission någonstans, och han hör om Den Helige Andes dop. Han sa: ”Det må jag säga!”

³²⁹ Han har kommit upp på första steget, rättfärdiggörelsen. Kom upp på andra steget, helgelsen. Nu är han redo för Dopet. Ser Ni, ett, två, tre. Han är redo för Dopet. Då han kommer fram dit, läser han vidare i Bibeln, han sa: ”Det är exakt vad de gjorde. Ja, det är exakt så. Det där dopet i Jesu Namn, det var så de gjorde. Det är riktigt. Han sa, att jag skulle ’läsa på om det där’, jag läste det genom hela Bibeln, och han har exakt rätt ifråga om Det Där.”

”Biskop, vad tror Du . . .”

”Inget sådant där nonsens!”

”Å, jag förstår.”

³³⁰ ”De fick Den Helige Ande, de talade i tungor, de gjorde de här sakerna, de helade de sjuka. Å, ja, det där är exakt så.” Han tittade över, ser Ni, han tittade i gränslandet.

³³¹ ”Å, om jag skulle undervisa min församling om Det Där . . . Å! Jag är presbyterian, metodist, bapt- . . . Ni vet. Å, biskopen kommer att kasta ut mig. Nej, det där kan vi bara inte göra. Vi kan inte ha en sådan där mötesserie i vår kyrka, varenda en av dem skulle stiga upp och gå ut.”

³³² ”Den, som en gång blev upplyst, och har smakat av de himmelska gåvorna, om han skulle avfalla från den där vägen han har tagit, gå tillbaka till omvändelse på nytt igen, för han har syndat emot Gud. . . .” Vad är – vad är synd? Otro! Han har syndat emot Gud. Och vad har han gjort? Han har räknat Förbundet, med vilket han blev helgad, som om det vore någonting oheligt och har trotsat de nådens gärningar, som har fört honom fram dit. Det återstår inget offer för honom, utan en fruktansvärd väntan på den glödande domen och den harm, som ska uppsluka motståndaren. ”För hämnden tillhör mig”, säger Herren.

³³³ ”För Guds Ord är skarpare, kraftigare än ett tveegat svärd, som skär sönder ända till benet, och förnimmer hjärtats tankar och uppsåt.” Var så god! Var så god! Då Du ser Ljuset, så vandra i Det! Vandra! Du vet inte, vart Du går, men fortsätt att vandra! Vandra mot Golgata och håll medvetet blicken på Golgata! Vandra! Vandra!

³³⁴ Å, Gud, må en dag . . . Församlingen, som är en förebild till Enok. Femhundra år vandrade han inför Gud. Vandrade! Vandrade i Ljuset med ett vittnesbörd att ”Allting, som Gud sa, det gjorde han.” Han förargade Honom inte. Det Herren sa, att han skulle göra, det gjorde Enok. Han var en förebild, nu, kom ihåg det! Arken är en förebild till judarna, de hundrafyrtiofyrtusen, som bärs över, vilket är Noa och hans skara. Men Enok gick hem bara strax före floden. Det vet Ni. Så Enok fortsatte bara att vandra i Ljuset. Så en dag kände han, att hans fötter lämnade marken, han bara fortsatte vandra, och han vandrade vidare in i Härligheten utan att ens dö. Det är riktigt. Gud tog bort honom, för att han vandrade i Ljuset med ett vittnesbörd att ”han vandrade i Guds Ljus.” Fortsatte att vandra, vandra.

³³⁵ Låt oss få på oss våra vandringsskor, församling!

Fortsätt vandra i Ljuset, det vackra Ljuset,
Som kommer där barmhärtighetens
dagdroppar är klara.

Skiner runt omkring oss om dagen och om
natten,
Jesus, världens Ljus.

Låt oss sjunga den nu!

Vi ska vandra i Ljuset, det vackra Ljuset,
Å, kom dit där barmhärtighetens dagdroppar
är klara!

Skiner runt omkring oss om dagen och om
natten,
Jesus, världens Ljus.

Alla Ni Ljusets heliga, förkunna
Jesus, världens Ljus!

Då ska Himmelens klockor ringa,
Jesus, världens Ljus.

Vi ska vandra i Ljuset, ett sådant vackert Ljus,
Å, kom dit där barmhärtighetens dagdroppar
är klara!

Skiner runt omkring oss om dagen och om
natten,
Å, Jesus, världens Ljus.

³³⁶ Låt oss böja våra huvuden och bara – bara ett ögonblick
nu! Jag undrar, om det är några här inne, som skulle vilja
få upplevelsen av att bli fyllda med Den Helige Ande, säg:
”Kom ihåg mig, broder Branham! Kom ihåg mig, församling!
Jag vill vandra i Ljuset. Jag vill ha den där ljuvligheten, ingen
bitterhetens rot i mig, jag vill bara vara Guds tjänare.” Räck upp
Din hand och säg: ”Kom ihåg mig, å, Herre!” Ja, tjugo händer
eller mera, uppe.

³³⁷ Behåll nu bara Era huvuden böjda, medan vi dämpat sjunger
tillsammans:

Å, Jesus, världens Ljus.

Vi ska vandra i detta Ljus, det är ett så vackert
Ljus,

Det kommer där barmhärtighetens
dagdroppar är klara.

Skiner runt omkring oss om dagen och om
natten,
Jesus, världens Ljus.

Kom alla Ni Ljusets heliga, förkunna:

Å, Jesus, Han är världens Ljus.

Då ska Himmelens klockor ringa:

Å, Jesus, Han är världens Ljus.

Å, vi ska vandra i detta Ljus, det är ett så
vackert Ljus,

Det kommer där barmhärtighetens
dagdroppar är klara.

Skiner runt omkring oss om dagen och om
natten,
Å, Jesus, världens Ljus.

³³⁸ [Broder Branham börjar nynna *Jesus, världens Ljus* – Utg.] Herre Jesus, medan de nynnar den här sången och vill vandra i Evangeliets Ljus, ta dessa dyrbara hjärtan, Herre! De är Dina, rena dem, ta bort allt ont, all otro, må Jesus, världens Ljus, komma in! Det ligger näsdukar här, Herre, för de sjuka och plågade. Kom till dem, Herre Jesus, och hela dem, så att de kan vandra i Ljuset! Bevilja oss det, Herre!

³³⁹ Vi tackar Dig för vår lektion, för Den Helige Andes närvaro, som har varit här hos oss och bevarat oss i timmar, då vi har suttit här. Folk som har suttit i det här heta rummet och väntat. De tror och väntar och undrar, Herre. För de inser, då de hör Ordet läsas, att vi är vid ändens tid. Ingenting kvar, bara världens upptåg. Och en vacker dag kommer efteraparna att vara tvungna att sluta.

³⁴⁰ Och jag ber, Gud, att Du ska frälsa varenda person, som är i den gudomliga Närvaron, frälsa dem genom Din Ande. Och må Den Helige Ande komma över var och en av dem och fylla deras hjärtan med godhet och frid, så att de kommer att frambringa Andens frukt, vilken är: tålmodighet, mildhet, frid, tålmod, ödmjukhet, tro i Den Helige Ande. Bevilja oss det, Herre! Jag ska nu överlämna dem åt Dig till Din tjänst, i Jesu Kristi, Din Sons Namn. Amen.

Vi ska vandra i Ljuset, . . . (Låt oss räcka upp våra händer, då vi sjunger!) . . . vackert Ljus, Kommer där barmhärtighetens daggdroppar är klara.

Skiner runt omkring oss om dagen och om
natten,
Å, Jesus, världens Ljus.

Jag älskar Honom, jag älskar Honom
För att Han först älskade mig
Och köpte min frälsning
På Golgatas träd.

³⁴¹ Å, är Han inte underbar? Vi ska ha dopförrättning i ungefär tio minuter nu, femton, eller vad det blir. Det . . . Jag tror det är en ung dam här, som ska döpas. Är det riktigt? [Broder Neville säger: "Det är åtskilliga". – Utg.] All right, hur många ska döpas i förmiddag, som inte kan komma tillbaka ikväll till dopförrättningen ikväll? En, två, tre, tre som inte kan komma in i eftermiddag eller före kvällsmötet för att döpas i Jesu Kristi Namn. Gud välsigne Er, barn! Jag är glad för att Gud har satt den öppna Dörren framför Er. Och Ni är redo att gå in nu, Ni går in i graven, så att alla de gamla sakerna är döda och begravna.

Kom nu ihåg, att Ert dop bara är ett utvändigt uttryck för att någonting har skett *här* nere!

Och så ska vi vandra i Ljuset, (bli redo) det
 vackra Ljuset,
 Å, skiner runt omkring oss om dagen och om
 natten,
 Å, Jesus, världens Ljus.

³⁴² Å, den här härliga gemenskapen! Känner Ni Er inte bra? Å, jag känner mig bara så bra. Verkar som någonting jag har varit inne för, en av de här gammaldags skrubborstarna, och man bara skrubbar mig ren med lut-tvål.

³⁴³ Min broder sa, att kanske Ni alla, som vill bli döpta i förmiddag, ska göra Er redo. Dräkterna osv. kommer att vara våta ikväll, men det är all right, om Ni vill göra det. Men om Ni är redo att bli döpta i förmiddag, så all right.

³⁴⁴ Jag tror, att vi kommer att bli tvungna att flytta på det här, eller hur, broder Neville? All right, sir. Hur många vill nu stanna och se på dopet? Det tar bara några minuter och oj, oj, kanske du aldrig har sett ett utföras. Om Du inte kan stanna, tja, var då säker på att komma tillbaka ikväll! Men jag önskar, att Du skulle kunna, och stannar några minuter för att se på dopförrättningen. Vi kommer att flytta på det här, och det finns ett stort glas bakom här uppe, som visar varenda person, som går in. Det kommer att vara någonting särskilt för Er, det är jag säker på. Vi begravs tillsammans med Herren i dopet. Amen. Liksom Han dog, begravs vi till Hans död, uppstår till Hans uppståndelse, för att vandra i ett nytt liv. Herren välsigne Er!

³⁴⁵ Hur många vet, vad lektionen ikväll är? Den laodiceiska, den sista och höjdpunkten på Församlingstidsåldrarna.

³⁴⁶ All right, vi ska ha dopförrättningen. Teddy, om Du vill . . .

³⁴⁷ Vill Du bli dö- . . . [Blankt ställe på bandet. – Utg.] . . . redan blivit döpt. Det är några av dem, som måste fara till Chicago just nu, ser Ni.

Låt oss be!

³⁴⁸ Herre Jesus, de har suttit och lyssnat genom mötena. Vi överlämnar dem åt Dig nu, Herre, då de far till Chicago. Gå med dem, Herre, och må var och en ta emot det här underbara Ljuset och sprida Det, Herre, över staden Chicago, överallt där de går! Var med dem! Tills vi träffas, må deras andar vara förankrade i Dig! I Jesu Namn. Amen.

³⁴⁹ [Broder Neville profeterar. – Utg.] Låt oss räcka upp våra händer och säga: "Tack, Herre Jesus, prisat vare Ditt Namn!" Tack, Herre! Vi inser det, att Du . . . En dag föll Anden över en man, i Bibeln, och bara talade om alla Guds hemligheter, vad som skulle ske. Fader, vi vet, att Du fortfarande är samme Gud. Och här faller Du över den här lille ödmjuka pastorn här, Herre,

i förmiddag, som en gång var här borta i Nikolaitismen. Men Du skakade honom. Han såg Ljuset och gick ut. Och här är hans hjärta så öppet, att Du talar till honom, att han inte ens vet, vad han kommer att säga, och står upp och låter Den Helige Ande verka genom honom i en profetians röst till oss. Tack, Fader! Och jag ska – jag ska söka Dig angående mina resplaner. Amen.

³⁵⁰ [En syster talar ett annat tungomål. Blankt ställe på bandet. En annan syster ger en uttydning. – Utg.] Amen. Ni fick tag i det där, eller hur? Förstår Ni, vad det där var? Lägg märke till tonen i den ena kvinnans röst, då hon talar, och lägg märke till, att uttydningen kommer tillbaka i samma ton! Förstår Ni? Där är två olika kvinnor, tveksamt om de ens känner varandra eller inte. Det gör de inte – de känner inte varandra. Där är Den Helige Ande, lägg märke till röstens ton så där! Inser Ni inte, att det är Kristus mitt ibland människorna här? Det är riktigt.

³⁵¹ Har Du någonting Du vill läsa, broder Pat? Sätt igång, ser Du! [Broder Pat säger: ”Uppenbarelsesboken 22:16, jag läser i Herrens Jesu Namn: ’Jag, Jesus, har sänt min ängel för att vittna för Er om de här sakerna i församlingarna.’” – Utg.] Amen.

³⁵² Det där är nu andlig, gudomlig ledning. Ser Ni, Den Helige Ande verkar genom lekmännen, går dit ut och talar. Å, är Han inte underbar? Att tänka sig, vänner, att det där är samma sak, som Bibeln talade om. Och det är här idag, vi behöver inte undra ifråga om det längre. Å, kom och ta emot Honom, mitt dyrbara folk! Kom, ta emot Honom!

³⁵³ Teddy, medan vi gör i ordning för dopförrättningen, (och jag ber, att Gud ska göra Era hjärtan redo) *Vart Han leder mig ska jag följa.*

³⁵⁴ Kan jag hjälpa Er här, mina bröder? Nåväl, Ni måste – måste koppla ifrån de där mikrofonerna. Mmm. [Tomt ställe på bandet. – Utg.]

³⁵⁵ Jag bönfaller Dig vid Levande Gud och vid Hans Ords förmaning, att Du kommer och blir döpt i Jesu Kristi Namn. Kom ihåg, att jag gör detta, för att Bibeln tvingar oss att göra det. Och – och Paulus sa, att man ska göra det. Och om en ängel lärde någonting annat, så vare han förbannad! Och jag – jag vill bara kungöra detta vid slutet av min väg, liksom han gjorde: Jag har inte undandragit mig att förkunna för Er hela Guds råd, som jag känner till det, exakt. Ingen människas blod över oss.

³⁵⁶ Å, älskar Ni inte Honom? Å, så jag älskar Honom. All right, låt oss stå upp medan vi sjunger vår avslutningssång! All right, till dess ska vi:

Ta det Namnet Jesus med Dig,
Sorgens och olyckans barn.
Det ska glädje och tröst ge Dig,
Ta det med vart Du än går!

Dyra Namn, (Dyra Namn), å, så s- . . . (Å, så
sött),

Jordens hopp och Himmelens fröjd.

Dyra Namn, (Dyra Namn), å, så s- . . . (Å, så
sött),

Jordens hopp och Himmelens . . .

Nu, då vi böjer våra huvuden, sjunger vi:

Böjda för Jesu Namn,

Nedfallna vid Hans fötter,

Ska vi kröna Honom till Kungars Kung,

Då vår resa är avslutad . . .

60-1211M De tio jungfrurna och
de hundrafyrtiofyratusen judarna
Branham Tabernacle
Jeffersonville, Indiana U.S.A.

SWEDISH

©2018 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright

Alla rättigheter förbehållna. Denna bok får skrivas ut på en hem-skrivare för personligt bruk eller för att delas ut gratis, som ett redskap för att sprida Jesu Kristi Evangelium. Denna bok får inte säljas, reproduceras i stor mängd, laddas upp till en webb-sida, lagras i datasystem, översättas till andra språk eller användas för att be om pengar utan uttrycklig skriftlig tillåtelse från Voice Of God Recordings®.

För ytterligare information, v. g. kontakta:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org